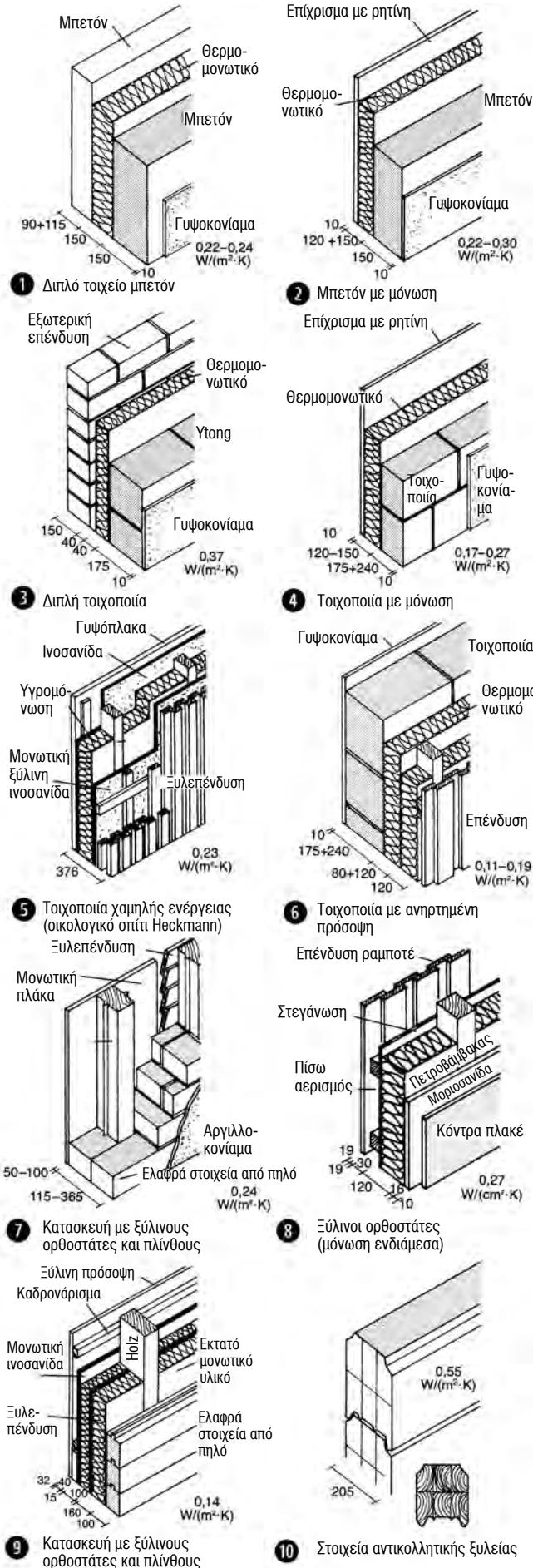

Δομικά στοιχεία

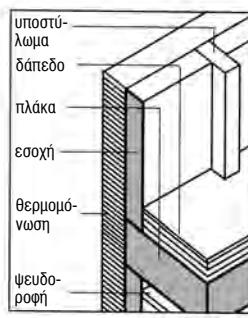

Τοίχοι από μπετόν → 1-2

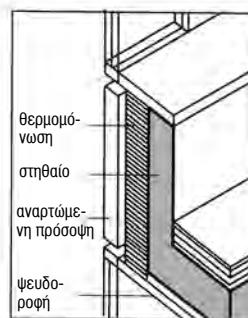
Οι τοίχοι από μπετόν κατασκευάζονται είτε επί τόπου, είτε από προκατασκευασμένα στοιχεία. **Μονοκέλυφοι** τοίχοι από μπετόν μπορούν να χρησιμοποιούνται ως εξωτερικοί τοίχοι για λόγους θερμομόνωσης μόνο μαζί με μια πρόσθετη θερμομονωτική στρώση. Αυτή μπορεί να τοποθετείται σε επαφή →1 ή με τη μορφή μιας κατασκευής από πολλαπλές στρώσεις (βλ. ανάλογο στη σελ. 73 με ένα μονωτικό πυρήνα και ενδεχομένως ένα διάκενο αέρα). **Διπλοί τοίχοι** από μπετόν →1 με ενδιάμεση θερμομονωτική στρώση υπάρχουν και χρησιμοποιούνται με τη μορφή προκατασκευασμένων στοιχείων.

Ξύλινοι τοίχοι → 3-10

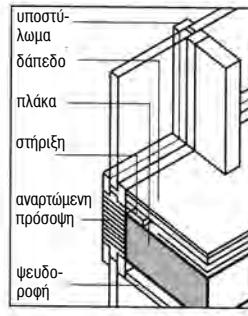
Η πιο παλιά μορφή ξύλινων τοίχων είναι οι **συμπαγείς τοίχοι**, οι οποίοι κατασκευάζονται από επεξεργασμένους δοκούς ή κορμούς τοποθετημένους οριζόντια και ενωμένους μεταξύ τους με κατάλληλες εγκοπές →10. Οικονομικότερη και ευρύτατα διαδεδομένη είναι η κατασκευή με ξύλινα πλαίσια (με γειμόσματα των διάκενων με διάφορα υλικά). Τα κατακόρυφα φορτία μεταβιβάζονται μέσω των ορθοστατών. Μια παραλλαγή των πλαισιωτών αυτών κατασκεύων είναι η κατασκευή με πάνελ από προκατασκευασμένα επίπεδα στοιχεία. Στην περίπτωση δόμησης με ξύλινους τοίχους θα πρέπει να προβλέπεται αρκετή προεξοχή της στέγης πάνω απ' αυτούς, ενώ η εξωτερική επένδυση στη βάση του τοίχου θα πρέπει να κατασκεύαζεται έτσι, ώστε να μπορεί να αντικατασταθεί εύκολα.

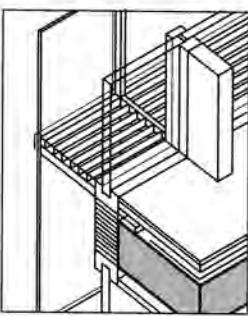
11 Κατασκευή σκελετού με μη φέρουσα τοιχοποιία

12 Αναρτημένη πρόσοψη ως αεριζόμενο περίβλημα

13 Αναρτημένη πρόσοψη με πολλαπλές επιφάνειες

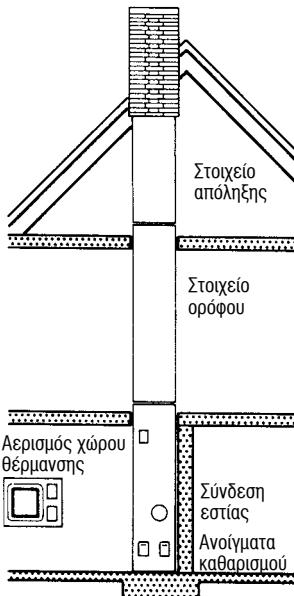
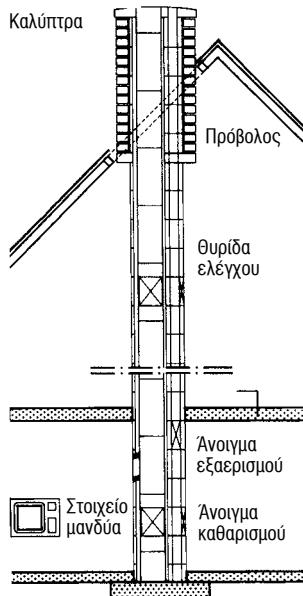
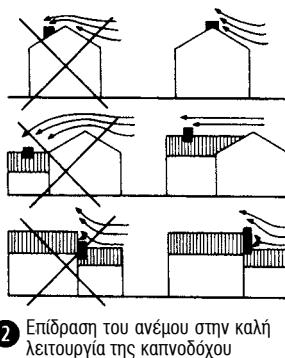
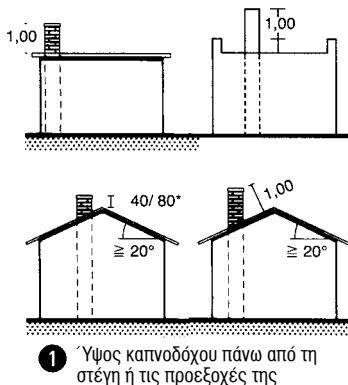
14 Αναρτημένη διπλή πρόσοψη

Μη φέροντες εξωτερικοί τοίχοι

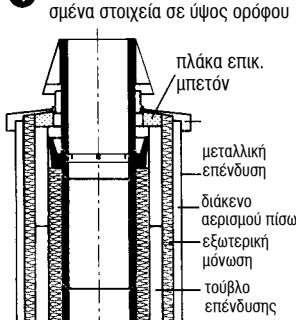
Οι μη φέροντες εξωτερικοί τοίχοι αποτελούνται από ελαφρά στοιχεία με πολλά διάκενα (π.χ. σε κατασκευή σκελετού μπετόν ή χάλυβα →11). Το πλεονέκτημά τους βρίσκεται στη μικρή ώθηση της περιμετρικής ζώνης των πλακών, στην ταχεία τοποθέτηση και στην εύκολη μετατροπή.

Αναρτημένες προσόψεις →12-14 κατασκευάζονται από ελαφρά προκατασκευασμένα στοιχεία από μέταλλο και γυαλί στη μορφή πάνελ μεταλλικών ή συνθετικών, από στοιχεία προσόψεων συνδυασμένα με παράθυρα και στηθαία ή σαν στοιχεία από ελαφρομπετόν.

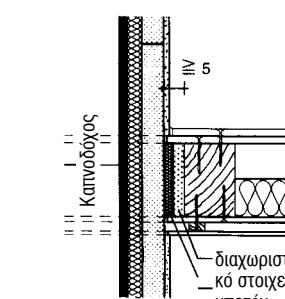
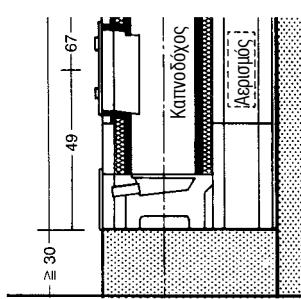
Τα περισσότερα από αυτά είναι στοιχεία σε ύψος ορόφου και αγκυρώνονται στις πλάκες ή στα υποστυλώματα του φέροντος οργανισμού για την κάλυψη οιουδήποτε μεγέθους πρόσοψης.

3 Συναρμολογούμενη καπνοδόχος

5 Έξοδος επίσκεψης στέγης

7 Βάση καπνοδόχου

8 Απόσταση από ξύλινο πάτωμα

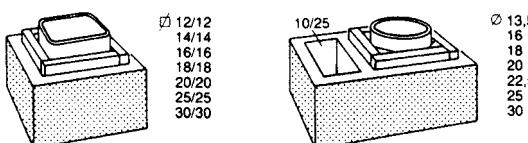
Οι καπνοδόχοι είναι κατακόρυφοι αγωγοί μέσα ή δίπλα στο σώμα του κτιρίου, που έχουν ως αποκλειστικό στόχο την απομάκρυνση των καυσαερίων από τις εστίες φωτιάς πάνω από τη στέγη. Σε μία καπνοδόχο μπορεί να συνδέονται: **εστίες στερεών καυσίμων** με θερμαντική απόδοση μεγαλύτερη από **20 KW** ή εστίες αερίων καυσίμων με απόδοση μεγαλύτερη από **30 KW**. Επίσης συνδέεται κάθε εστία σε κτίριο με περισσότερους από 5 πλήρεις ορόφους, κάθε τζάκι ή εστία ανοιχτής φωτιάς (θαλάμου) και κάθε εστία με καυστήρα. Σε κοινή καπνοδόχο μπορούν να συνδέονται 2 έως 3 εστίες για στερεά ή υγρά καύσιμα με απόδοση ≤ 20 KW ή τρεις εστίες αερίων καυσίμων ≤ 30 KW.

Διατομές

Οι καπνοδόχοι πρέπει να έχουν κυκλική ή τετραγωνική ελεύθερη διατομή. Διατομή $\geq 100 \text{ cm}^2$, μικρότερη πλευρά 10 cm. Σε κτιστές καπνοδόχους $\geq 13,5$ cm, σε επιψήμη διατομή η μεγάλη πλευρά πρέπει να είναι το πολύ 1,5 φορές όσο η μικρή. Οι διατομές προσδιορίζονται βάσει του DIN 4705 ή βάσει των πινάκων των κατασκευαστών.

Πυροπροστασία

Οι εξωτερικές επιφάνειες των καπνοδόχων πρέπει να απέχουν ≥ 5 cm από εύφλεκτα ή αναφλεγόμενα υλικά. Άκαυστα υλικά μπορούν να βρίσκονται σε επαφή, αλλά με έναν αρμό πλάτους 2 cm.

9 Προεκατασκευασμένο στοιχείο καπνοδόχου

10 Προεκατασκευασμένο στοιχείο καπνοδόχου (αεριζόμενο)

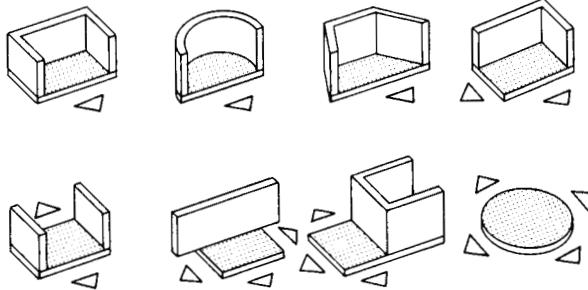
Υψη

Ελάχιστο ενεργό ύψος καπνοδόχου ≥ 4 m. Για κοινές καπνοδόχους ≥ 5 m. Στόμια καπνοδόχου ≥ 40 cm πάνω από την ανώτατη ακμή στεγών κλίσης $\geq 20^\circ$ → ⑥ και $\geq 1,00$ m για κλίσεις στέγης μικρότερες των 20° . Καπνοδόχοι, που βρίσκονται κοντά σε στοιχεία πάνω από τη στέγη σε απόσταση μικρότερη από 1,5–3 φορές το ελεύθερο ύψος τους, πρέπει να τα υπερβαίνουν κατά ≥ 1 m. Στόμια καπνοδόχου πάνω από δώματα με όχι περιφερικά κλειστό στηθαίο πρέπει να είναι ≥ 1 m ψηλότερα από το στηθαίο.

Κατασκευή

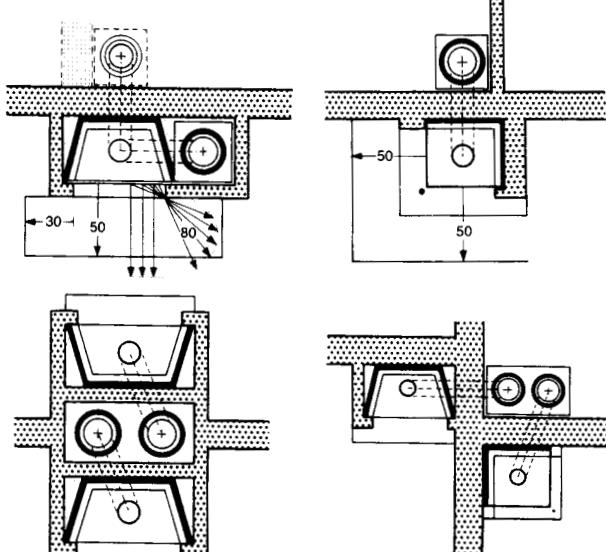
Για μονοκέλυφες καπνοδόχους μπορούν να χρησιμοποιούνται τα εξής δομικά υλικά: Προκατασκευασμένα στοιχεία από μπετόν, τούβλα, ασβεστοπυριτικού πλήρεις πλίνθοι, πλίνθοι υψηλακμίου, τσιμεντόλιθοι από αεριομπετόν και γενικά πυράντοχα υλικά με αντοχή σε 100°C . Η εξωτερική επιφάνεια της καπνοδόχου στο χώρο της στέγης μέχρι την έξοδο της απ' αυτήν πρέπει να καλύπτεται από κονίαμα. Τα σημεία στροφής της καπνοδόχου δεν πρέπει να αναλαμβάνουν φορτία. Επένδυση της κεφαλής της καπνοδόχου από σχιστόπλακες, πλάκες ινοτισμένου, φύλλα ψευδαργύρου ή χαλκού μπορούν να στερεώνονται άμεσα στην κατασκευή (όχι ξύλινα συνδετικά στοιχεία). Ενδείκνυνται οι προκατασκευασμένες επενδύσεις. Καπνοδόχοι που δεν μπορούν να καθαριστούν από το στόμιο πρέπει να έχουν στο τμήμα διέλευσης από την στέγη ένα δεύτερο άνοιγμα καθαρισμού.

ΚΑΠΝΟΔΟΧΟΙ ΚΑΙ ΑΕΡΑΓΩΓΟΙ TZAKIA

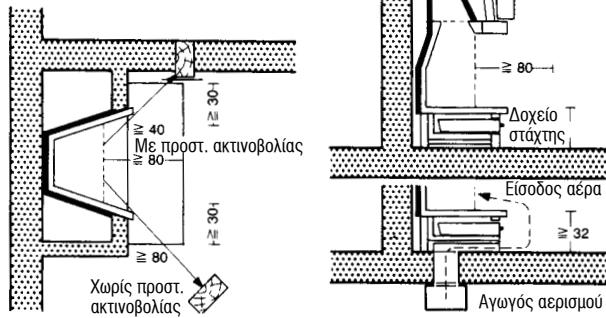
Δομικά στοιχεία

- ① Τρόπος διάταξης των επιφανειών ακτινοβολίας

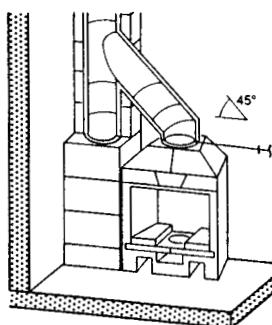
- ② Τζάκι ανοιχτό τη μία πλευρά με ζύνη ασφαλείας

- ③ Τζάκια σε δύο ανεξάρτητους χώρους

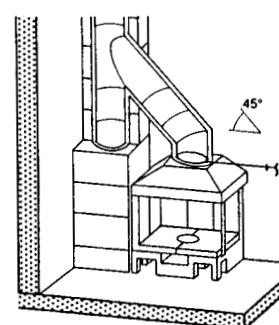

- ④ Αποστάσεις μεταξύ ανοίγματος εστίας και δομικών στοιχείων από εύφλεκτα υλικά

- ⑤ Προστασία εύφλεκτου δαπέδου μπροστά από την εστία/ προσαγωγή αέρα

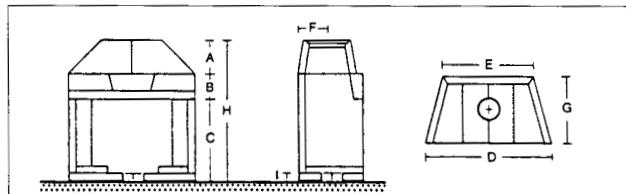

- ⑦ Μονόπλευρη ανοιχτή εστία (σύστημα Schiedel)

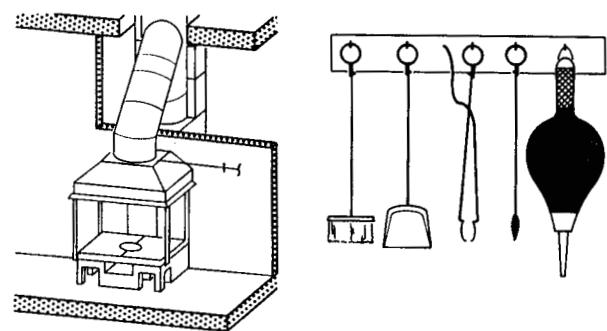
- ⑧ Γωνιακό τζάκι

Κάθε εστία πρέπει να συνδέεται με μία ξεχωριστή καπνοδόχο. Οι διαστάσεις της διατομής της καπνοδόχου και το μέγεθος του ανοίγματος της εστίας πρέπει να αλληλοσυσχετίζονται → ⑥. Το τζάκι και η καπνοδόχος του πρέπει να βρίσκονται κοντά. Το ενεργό ύψος της καπνοδόχου από το σημείο απαγωγής των καυσαερίων έως το στόμιο πρέπει να είναι $\geq 4,5$ m. Η σύνδεση πλαγίου αγωγού απαγωγής καυσαερίων με την καπνοδόχο πρέπει να είναι 45° → ②-⑥. Είναι δυνατή η προσαγωγή αέρα από το εξωτερικό του κτιρίου. Πρακτική τοποθέτηση τέτοιων αγωγών στη βάση του τζακιού πλευρικά ή εμπρός → ⑦-⑨. Για καύση ύλης ενδείκνυται ξυλεία με ελάχιστο ρετσίνι και χωρίς πρόκες όπως οξύα, δρυς, σημύδα ή ξυλεία οπωροφόρων. Τζάκια δεν πρέπει να τοποθετούνται σε χώρους μικρότερους από 12m². Η ανανέωση του αέρα για τζάκια καλύπτεται από τη μη στεγανότητα (χαραμάδες) παραθύρων και θυρών. Καλύτερη η προσαγωγή αέρα με αγωγούς κατά το δυνατόν κοντά στην εστία → ⑩. Μπροστά από την εστία προς τα πάνω και πλευρικά θα πρέπει να εξασφαλίζεται απόσταση ≥ 80 cm από εύφλεκτα δομικά υλικά και στοιχεία, καθώς και από έπιπλα → ④-⑤.

Τύπος	Μονόπλευρα ανοιχτό											Γωνιακό			Ανοιχτό σε 3 πλευρές		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11						
Επιφάνεια χώρου περ. (m ²)	Μικροί χώροι 22	22	22-30	30-35	40	25-35	35-45	45	48	45	55	Πλέον					
Όγκος χώρου περ. (m ³)	Μικροί χώροι 60	40-60	90-105	105-120	105	105-150	150	150	150	150	200	Πλέον					
Μέγεθος επιφάνειας ανοίγματος-εστίας (cm ²)	2750	3650	4550	5750	7100	5000	6900	9500	9500	7200	9800	13500					
Καθαρές διαστάσεις της εστίας (cm)	60/ 46	70/ 52	80/ 58	90/ 64	100/ 71												
Ø(cm) της αντιστοιχούσας καπνοδόχου	-20	22	25	30	30	25	30	35	25	30	35						
Διαστάσεις σε cm	A	22,5	24	25,5	28	30	30	30	30	30	30						
	B	13,5	15	15	21	21	-	-	-	-	-						
	C	52	58	64	71	78	50	58	65	50	58						
	D	72	84	94	105	115	77		108	77	90						
	E	50	60	65	76	93	77	90	108	77	90						
	F	19,5	19,5	22,5	26	26	27,5	30	32,5	27,5	30						
	G	42	47	51	55	59	64	71	82	64	71						
	H	88	97	104,5	120	129	80	88	95	80	88						
	I	6	6	6	7	7	6,4	6,4	6,4	6,4	6,4						
Βάρος (kg)		165	80	310	385	470	225	300	405	190	255	360					

- ⑥ Διαστάσεις για τζάκια

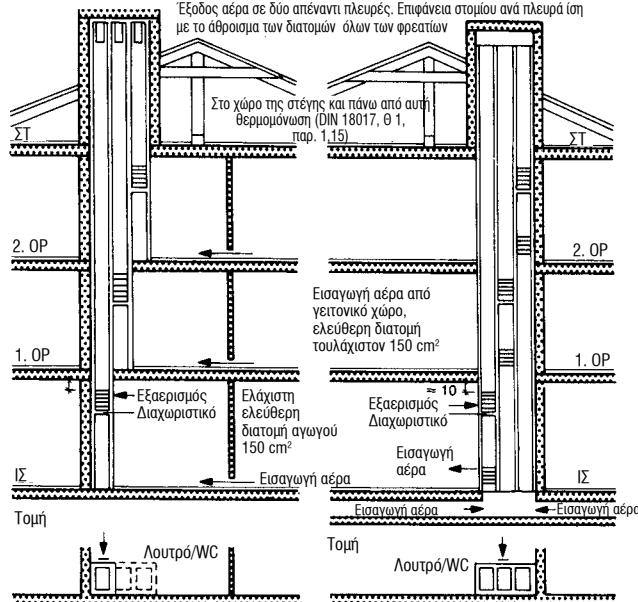

- ⑦ Εστία ανοιχτή προς τρεις πλευρές

- ⑪ Εργαλεία για τζάκι

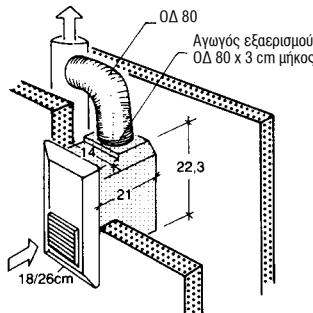
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ

ΦΡΕΑΤΙΑ

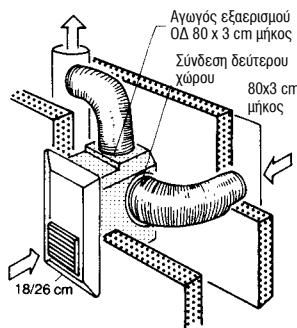

1 Χωριστοί αγωγοί εξαερισμού (σύστημα Αμβούργου-Βερολίνου)

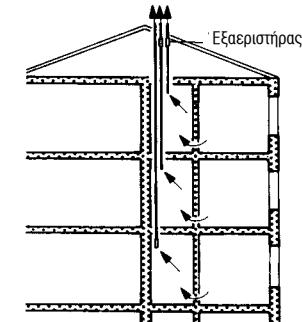
2 Σύστημα εξαερισμού «Κολωνίας» (Εισαγωγή-απαγωγή αέρα)

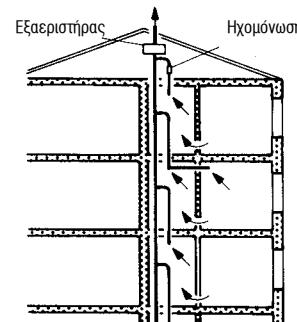
3 Εξαερισμός ενός χώρου-στόμιο στερεωμένο στο επίχρισμα

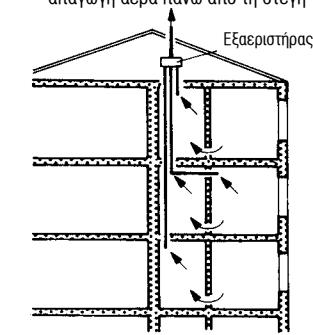
4 Εξαερισμός δύο χώρων

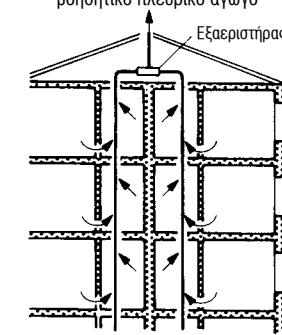
5 Συγκεντρωτικός αεραγωγός με απαγωγή αέρα πάνω από τη στέγη

6 Συγκεντρωτικός αεραγωγός με βοηθητικό πλευρικό αγωγό

7 Εγκατάσταση εξαερισμού με κεντρικούς αγωγούς

8 Εγκατάσταση εξαερισμού με πολλούς κεντρικούς αγωγούς, χωρίς βοηθητικούς

Τα εσωτερικά λουτρά και οι τουαλέτες θα πρέπει να αερίζονται μέσω αεραγωγών ή φρεατίων. Παραδοσιακά οι αεραγωγοί-φωταγωγοί αυτοί τοποθετούνται στα όρια του κτιρίου. Σήμερα, τα κανάλια εξαερισμού τοποθετούνται σχεδόν αποκλειστικά στα πλαίσια της διαμόρφωσης των τεχνικών εγκαταστάσεων σε παράλληλη θέση με τα φρεάτια των εγκαταστάσεων.

Δομικά στοιχεία

Συστήματα αερισμού χωρίς εξαεριστήρες

Τέτοια συστήματα εξαερισμού → 1-2 δεν έχουν σχεδόν καμμία απαίτηση συντήρησης, καταλαμβάνουν όμως πολύ χώρο. Η λειτουργία τους (**θερμική άνωση**) εξαρτάται ιδιαίτερα από τις κλιματολογικές συνθήκες και μπορεί εύκολα να αστοχήσει ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες. Στη βάση του γεγονότος ότι τέτοιες εγκαταστάσεις ευνοούν τη μετάδοση του ήχου και έχουν θερμικές απώλειες δεν θεωρούνται πλέον εφαρμόσιμες ούτε ανταποκρίνονται στο επίπεδο της σύγχρονης τεχνικής. Συναντώνται ωστόσο σε πάρα πολλά παλαιά κτίρια.

Για ένα χώρο η απαιτούμενη διατομή μιας αντίστοιχης κεφαλής καπνοδόχου-αεραγωγού αντιστοιχεί σε 140cm². Στη βάση των αεραγωγών αυτών θα πρέπει να υπάρχουν είσοδοι καθαρού αέρα.

Ελεύθερη διατομή του κυριών φρεατίου cm ²	Επιπρεπόμενος αριθμός συνδέσεων φρεατίων με μέσο ενεργό ύψος			Εσωτερικές διαστάσεις	
	Ως 10 m	10-15m	Πάνω από 15m	Κεντρικός αγωγός cm	Δευτερεύων αγωγός cm
340	5	6	7	20x17	9x17
400	6	7	8	20x20	12x20
500	8	9	10	25x20	12x20
340	5	6	7	20x17	2x9/17
400	6	7	8	20x20	2x12/20
500	8	9	10	25x20	2x12x20
340	5	6	7	2x20/17	9x17
400	6	7	8	2x20/20	12x20
500	8	9	10	2x25/20	12x20

9 Πίνακας διατομών φρεατίων με θερμική άνωση

Συστήματα αερισμού με εξαεριστήρες

Για τον αερισμό χώρων υγιεινής σε κατοικίες και άλλα κτίρια, όπως σχολεία, ξενοδοχεία κ.λπ. υπάρχουν μεμονωμένοι αγωγοί ή πολλαπλοί αγωγοί εξαερισμού → 3-4. Οι εγκαταστάσεις αερισμού πρέπει να εξασφαλίζουν την εναλλαγή του αέρα στους χώρους 4 φορές την ώρα. Ο όγκος αέρα που απαιτείται για λουτρά με λεκάνη είναι 60 m³ ανά ώρα και για κάθε θέση WC 30 m³ ανά ώρα. Κάθε εσωτερικά ευρισκόμενος αεριζόμενος χώρος πρέπει να έχει ένα συνεχώς ανοιχτό στόμιο εισαγωγής αέρα. Το μέγεθος των στομάτων πρέπει να είναι 10 cm² ανά m³ όγκου αέρα. Χαραμάδες σε πόρτες υπολογίζονται περίπου 25 cm². Στα λουτρά θα πρέπει να εξασφαλίζεται παρά τον αερισμό θερμοκρασία ≥22 °C. Ταχύτητα των ρευμάτων αέρα σε χώρους διαμονής ≤0,2 m/s. Ο απαγόμενος αέρας πρέπει να οδηγείται εκτός του κτιρίου. Σε μεμονωμένες εγκαταστάσεις μπορεί να οδηγείται και σε καλά αεριζόμενο χώρο της στέγης. Κάθε μεμονωμένη εγκατάσταση πρέπει να έχει τη δικό της αγωγό εξαερισμού.

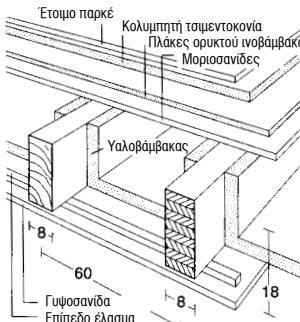
Κεντρικοί αγωγοί εξαερισμού μπορούν να καλύπτουν περισσότερους χώρους διαμονής → 6

Πυροπροστασία

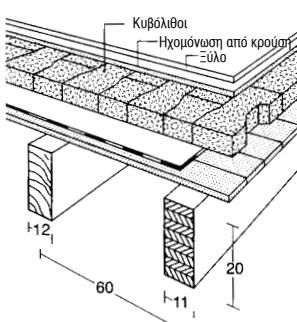
Σύγχρονους κανονισμούς θα πρέπει οι αγωγοί εξαερισμού και αερισμού περιλαμβανομένων των επενδύσεων και των μονωτικών υλικών να κατασκευάζονται από άκαυστα υλικά. Οι εγκαταστάσεις αερισμού σε κτίρια με περισσότερους από δύο ορόφους (και περισσότερες από 2 κατοικίες) πρέπει να κατασκευάζονται με τις προδιαγραφές πυροπροστασίας, έτσι ώστε να μην είναι δυνατή η μετάδοση φωτιάς ή καπνού σε άλλους ορόφους ή πυροπροστατευτικά διαμερίσματα.

ΠΑΤΩΜΑΤΑ ΤΥΠΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

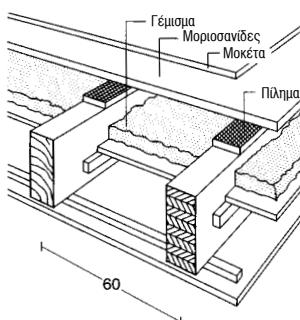
Δομικά στοιχεία

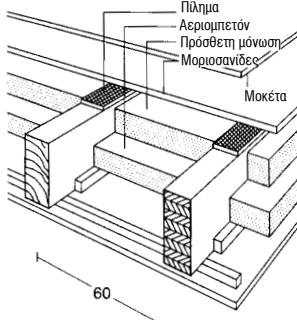
1 Ξύλινο πάτωμα

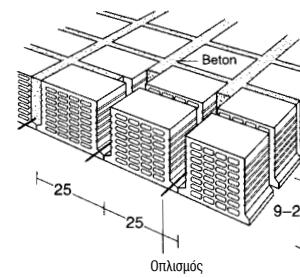
2 Ξύλινο πάτωμα εμφανές από κάτω

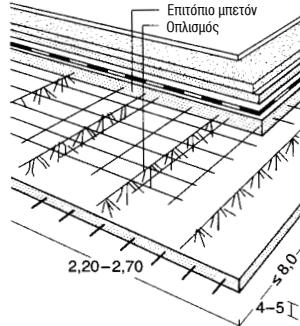
3 Ξύλινο πάτωμα με γέμισμα

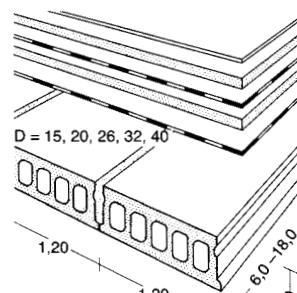
4 Ξύλινο πάτωμα με στοιχεία αεριομπετόν και πρόσθετη μόνωση

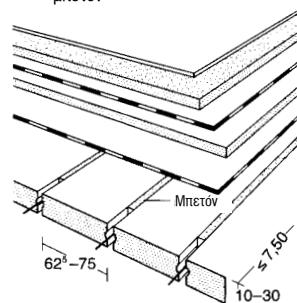
5 Πάτωμα από προκατασκευασμένα στοιχεία συνδέμενα με κονίαμα

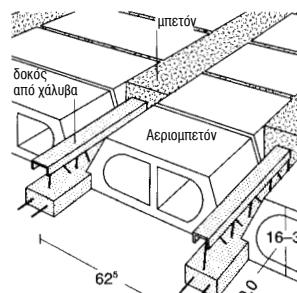
6 Διάτρητες πλάκες προεντεταμένου μπετόν

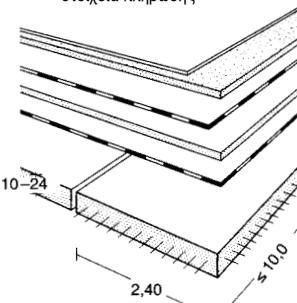
7 Πάτωμα από προκατασκευασμένα στοιχεία πλήρωσης

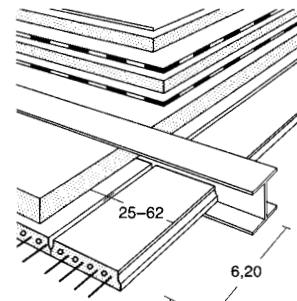
8 Πάτωμα από πλίνθους και φέρουσες δοκούς

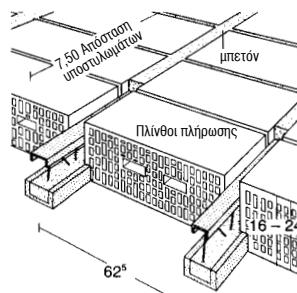
9 Πλάκα μπετόν από ημιπροκατασκευασμένα στοιχεία

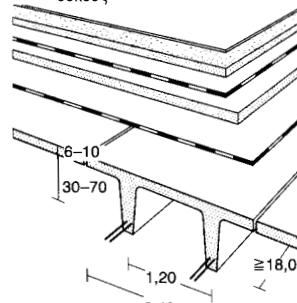
10 Πλάκες πατώματος από αεριομπετόν

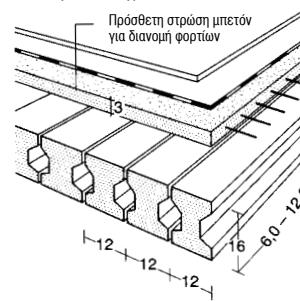
11 Πλάκα μπετόν

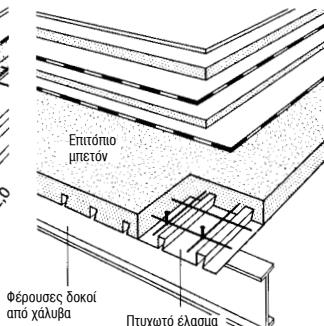
12 Πλάκες διατομής ΤΤ

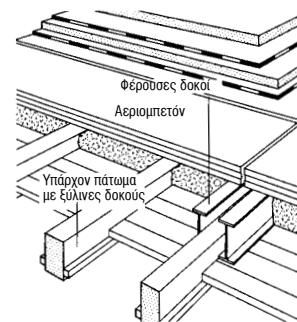
13 Πλάκα από μπετονένιες δοκούς

14 Σύνθετο πάτωμα

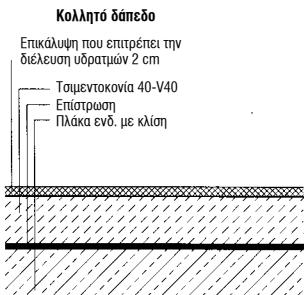
15 Πάτωμα με χαλύβδινες δοκούς και στοιχεία πλήρωσης και φατνωμάτων

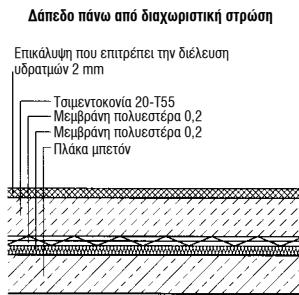
16 Παλιό και νέο πάτωμα

Τα πατώματα χωρίζουν τους ορόφους του κτιρίου και εκτός από την στατική τους λειτουργία πρέπει να ικανοποιούν τις απαιτήσεις ηχομόνωσης και πυροπροστασίας.

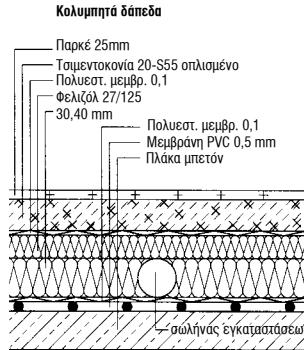
Εκτός από τα βασικά υλικά για την κατασκευή τους (φυσικοί και τεχνητοί λίθοι, μπετόν, χάλυβας, ξύλο και ελαφρομπετόν) διακρίνονται και από τον τρόπο στατικής διαμόρφωσής τους σε **θολωτά** (υποκείμενα σε θλίψη) και **επίπεδα** (υποκείμενα σε εφελκυσμό). Οι κατασκευές των πατωμάτων διαμορφώνονται είτε ως πλακοειδή, είτε ως δοκιδωτά στοιχεία. Οι πλακοειδείς κατασκευές αποτελούνται από διέρειστα ή τετραέρειστα φέροντα στοιχεία, καταπονούμενα εγκάρσια στην επιφάνειά τους, με δισκοειδή μορφή που στηρίζονται στην περιφέρειά τους σε γραμμικά στοιχεία ή σημειακά. Συνήθης μορφή είναι οι πλάκες από **οπλισμένο μπετόν** → ⑨-⑪ είτε από επιπόπτια σκυροδέπτη, είτε από πλήρως ή μερικά προκατασκευασμένα στοιχεία, οι πλάκες από προκατασκευασμένα στοιχεία και οπλισμό → ⑫ με μερικώς φέροντες πλίνθους, οι πλάκες με προεντεταμένα στοιχεία → ⑬ από συγκολλημένα μεριμνωμένα στοιχεία και οι σύνθετες πλάκες → ⑯. Οι **δοκιδωτές κατασκευές** αποτελούνται από γραμμικά στοιχεία (δοκούς) που καταπονούνται κυρίως σε κάμψη (εφελκυσμό). Εκτός από τα πατώματα με **ξύλινες δοκούς** → ①-④ υπάρχουν και πλάκες με **μπετονένιες δοκούς** → ⑦-⑧, ⑯ ή με **χαλύβδινες** → ⑯. Για μεγάλα ανοίγματα και φορτία ενδείκνυνται δοκιδωτές πλάκες με **μπετόν** → ⑫ ή **χάλιβα** σαν μεικτές βελτιστες κατασκευές.

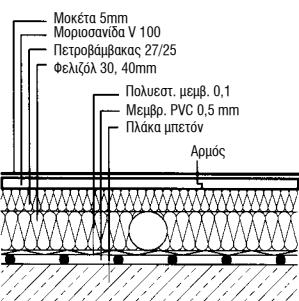
1 Κολλητό δάπεδο (για βιομηχανίες) πάχος περ. 4 cm, κινητά φορτία 10kN/m²

2 Δάπεδο για βιομηχανίες στο υπόγειο
Πάχος περ. 6 cm
Κινητά φορτία 2kN/m²

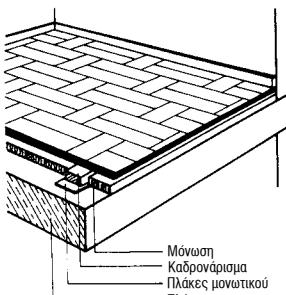
3 Δάπεδο για πλάκες μεταξύ χώρων κατοικίας
Πάχος περ. 14,5 cm
Κινητά φορτία 2kN/m²

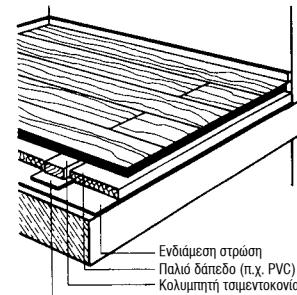
4 Όπως → 3
αλλά ως θερμό δάπεδο
Πάχος περ. 10,5 cm
Κινητά φορτία 2 kN/m²

Κατασκευές δαπέδων

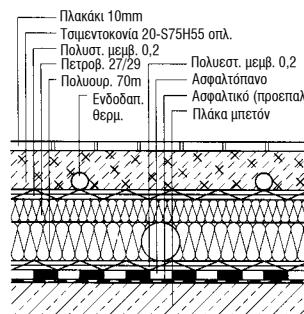
Τα δάπεδα κατασκευάζονται συνήθως με πολλές στρώσεις και αποτελούνται από την **επιφάνεια χρήσης** (επίστρωση), το **υπόστρωμα** (ενδεχομένως με κατασκευή στήριξης) και από διαχωριστικές, στεγανωτικές και μονωτικές στρώσεις. Το είδος, η διάταξη και το πάχος των μεμονωμένων στρώσεων καθορίζεται ανάλογα με τις απαιτήσεις για θερμομόνωση, ηχομόνωση και προστασία από υγρασία. Οι κατασκευές διακρίνονται σε **κολλητά δάπεδα** → 1, **δάπεδα πάνω σε διαχωριστικές στρώσεις** → 2-3 **ή κολυμπτητά δάπεδα** → 7. Εδώ γίνεται διάκριση ανάμεσα σε δάπεδα με ταυμεντοκονία (ZE), άνυδρα κονιάματα-κονιάματα για διάστρωση πλακιδών και ασφαλτικά δάπεδα. Η αντοχή σε φορτία των δαπέδων εξαρτάται από το πάχος και την ποιότητα του δαπέδου, καθώς και από την αντοχή σε κινητά φορτία των άλλων στρώσεων (της μόνωσης). Θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την κατασκευή οι διαμορφώσεις αρμάνων διαστολής.

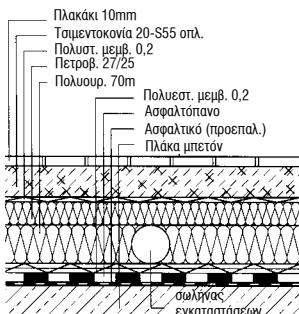
5 Στοιχεία έτοιμου παρκέ πάνω σε καδρονάρισμα

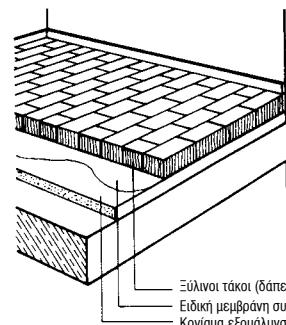
6 Στοιχεία έτοιμου παρκέ πάνω σε παλιό δάπεδο

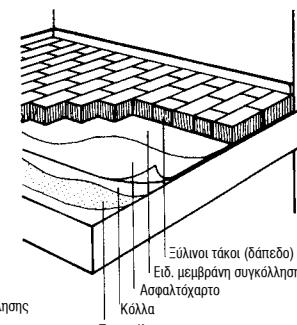
7 Δάπεδο για χώρους κατοικίας πάνω από θερμαινόμενους χώρους
Πάχος περ. 19 cm
Κινητά φορτία 2kN/m²

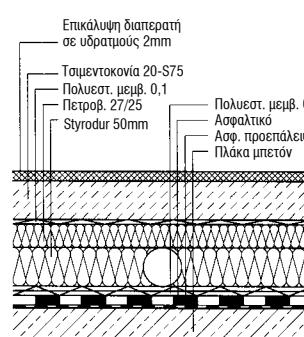
8 Όπως → 7
αλλά για μεγαλύτερα φορτία
Πάχος περ. 19 cm
Κιν. φορτία 10kN/m²

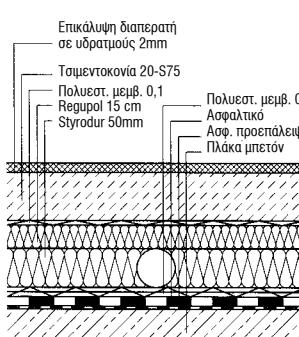
9 Στοιχεία έτοιμου παρκέ πάνω σε καδρονάρισμα

10 Στοιχεία έτοιμου παρκέ πάνω σε παλιό δάπεδο

11 Δάπεδο για επαγγελμ. χρήσεις πάνω από το ισόγειο
Πάχος περ. 16 cm
Κιν. φορτία 5kN/m²

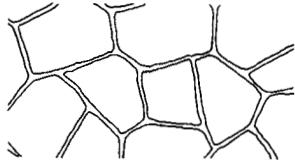
Δάπεδα από προκατασκευασμένα στοιχεία (ξηρά δάπεδα) κερδίζουν συν τα χρόνων σημαντικό τμήμα της αγοράς: κατασκευάζονται από στοιχεία συνθετικής ξυλείας (π.χ. μοριοσανίδες ενισχυμένες από συγκολλητικές ρητίνες), γυψοσανίδες ή γυψόπλακες. Το δάπεδο συνήθως τοποθετείται κολυμπτητό πάνω σε μονωτικές πλάκες ή ξηρές διαστρώσεις → 4 ή πάνω σε καδρονάρισμα.

Δάπεδα από παρκέ ή ξύλινες πλάκες

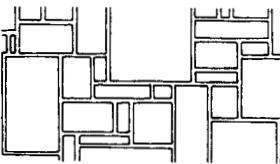
Δάπεδα από παρκέ υπάρχουν στη μορφή μωσαϊκών, έτοιμων πλακών και σανίδων → 9-10. Η τελική επιφάνεια είναι συνήθως από δρυ ή άλλο σκληρό ξύλο με διάφορες κατηγοριοποιήσεις. Για δάπεδα με σανίδες χρησιμοποιούνται επίσης ξυλεία ελάτου ή πεύκου. Σε πατώματα που το σανίδωμα συνέδεται με εγκοπές χρησιμοποιούνται σουηδική ξυλεία, αμερικάνικος κέδρος και pitchpine.

Δάπεδα από ξύλινους τάκους διαμορφώνονται από κομμάτια ξύλου τετράγωνα ή κυκλικά που τοποθετούνται σε διάστρωση τσιμέντου → 11-12.

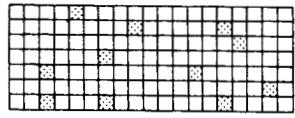
**Δομικά
στοιχεία**

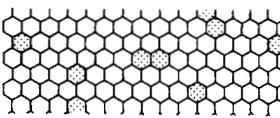
1 Ακανόνιστες φυσικές πλάκες

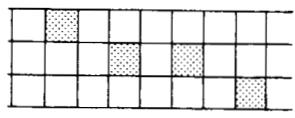
2 Δάπεδο από κανονικά κομμένες φυσικές πλάκες

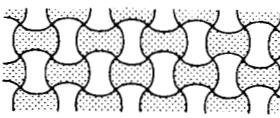
3 Ψηφιδωτό - τετράγωνα 20/20
33/33 mm

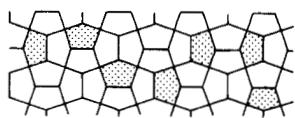
4 Ψηφιδωτό - εξάγωνα 25/39,50/60
mm

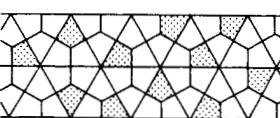
5 Ψηφιδωτό - μεγάλου σχήματος
τετράγωνα 50/50, 69/69, 75/75 mm

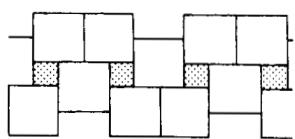
6 Ψηφιδωτό στοιχεία τμημάτων
κύκλου 35/35, 48/48 mm

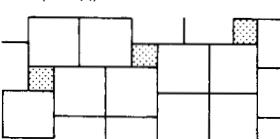
7 Ψηφιδωτό πεντάγωνα 45/32 mm

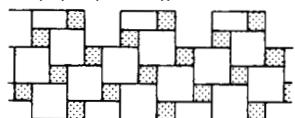
8 Ψηφιδωτό ειδικής μορφής
(Εσσος) 57/80 mm

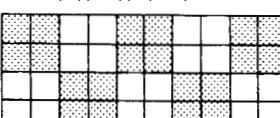
9 Τετράγωνες πλάκες με παρεμβολή
μικρότερων στοιχείων

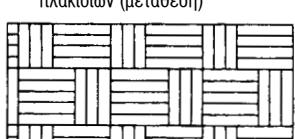
10 Τετράγωνα πλακίδια 100/100 με
παρεμβολή μικρότερα 50/50 mm

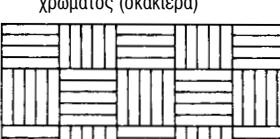
11 Ανάμειξη μεγάλων και μικρών
πλακιδίων (μετάθεση)

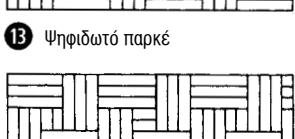
12 Τετράγωνα εναλλασσόμενου
χρώματος (σκακιέρα)

13 Ψηφιδωτό παρκέ

14 Διάταξη πλέξης

15 Παρκέ διάταξη πλέξης

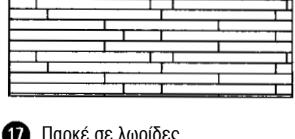
16 Παρκέ ψαροκόκκαλο

17 Παρκέ σε λωρίδες

18 Λωρίδες διαγώνιες

19 «Έγγλεζικό»

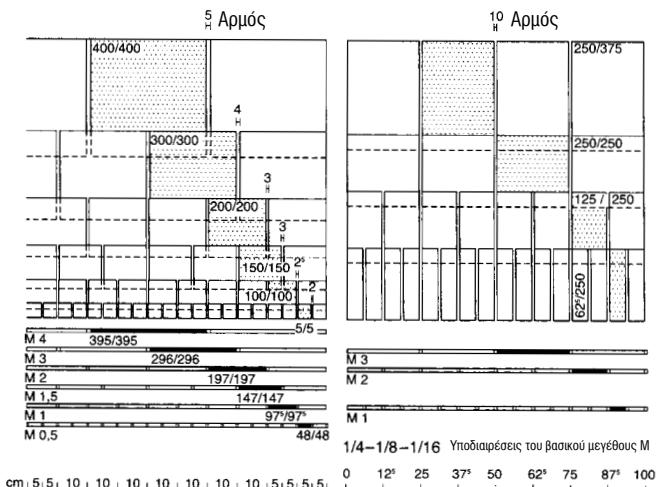

20 Λωρίδες με μπορντούρα

Πλακοστρώσεις από φυσικές πλάκες: Ασβεστολιθικές πλάκες Solnhofen, σχιστόπλακες, ψαμμιτικές που τοποθετούνται ακανόνιστα ή με μερική ή πλήρη κατεργασία → 1 - 2. Οι μηχανικά κατεργασμένες πλάκες (μάρμαρο, ψαμμίτης και όλα τα εκρηκτικά πετρώματα) επιδέχονται ποικιλότροπη επεξεργασία της επιφάνειάς τους. Τοποθετούνται σε υπόστρωμα κονιάματος ή σε κολυμπητό δάπεδο.

Ψηφιδωτά δάπεδα: Από πολύχρωμες ψηφίδες. Υλικά: γυαλί, κεραμικά ή φυσικές πέτρες τοποθετημένες ή κολλημένες σε κονίαμα → 3 - 8.

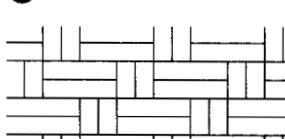
Κεραμικά πλακίδια δαπέδου: Από φυσική πέτρα, ψηφιδωτά, κεραμικά που ενοποιούνται με ψήσιμο, έτσι ώστε να μην απορροφούν καθόλου νερό: κατ' αυτόν τον τρόπο είναι ανθεκτικά σε παγετό, σε μεγάλο βαθμό σε οξεία και με σχετικά μικρή μηχανική αντοχή. Ενδεχομένως απορροφούν λάδι.

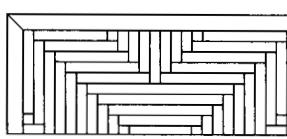
21 Τυποποίηση για τεχν. λίθους

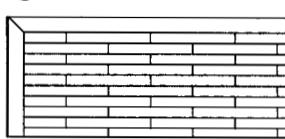
22 Τυποποίηση για πλάκες

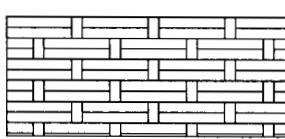
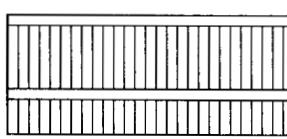
23 Ψαροκόκκαλο

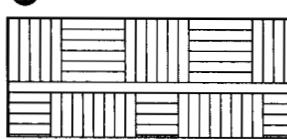
24 Πλέξη

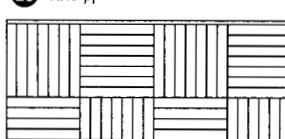
25 Ψαροκόκκαλο με μπορντούρα

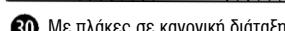
26 «Έγγλεζικό» με μπορντούρα

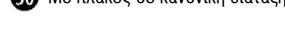
27 Σκαλωτό

28 Πλέξη

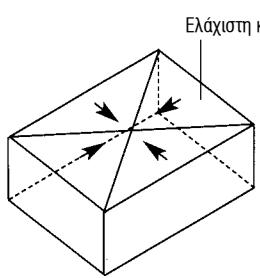
29 Με πλάκες

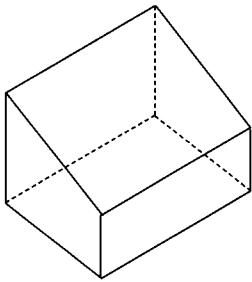
30 Με πλάκες σε κανονική διάταξη

ΣΤΕΓΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

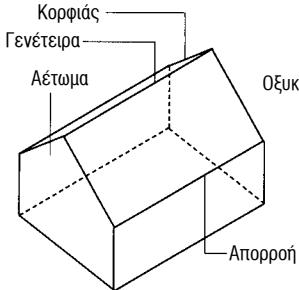
Δομικά
στοιχεία

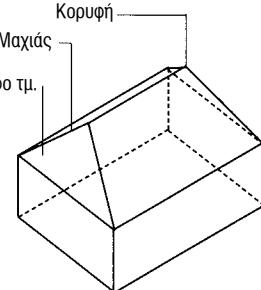
1 Επίπεδο δώμα

2 Μονόρριχτη στέγη

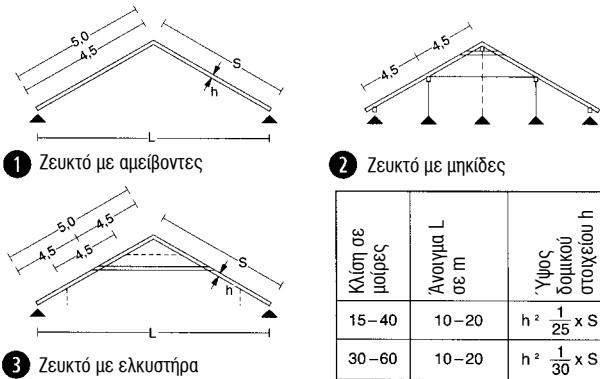
3 Διρριχτή στέγη

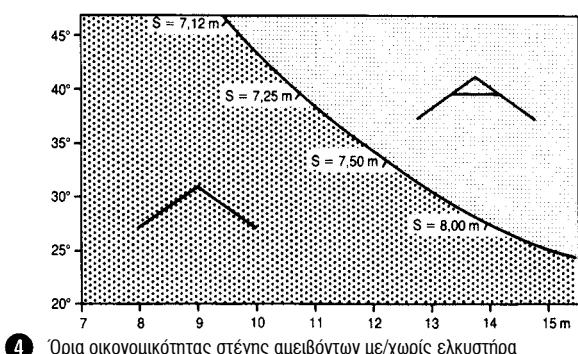
4 Τετράρριχτη στέγη

</div

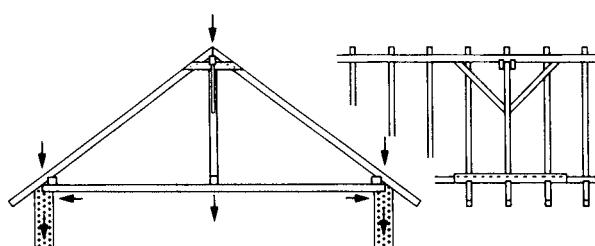
Δομικά
στοιχεία

Κλίση σε ισορροπία	Λανγάνια σε π.	Υψος δομικού στοιχείου h
15 - 40	10 - 20	$h = \frac{1}{25} \times S$
30 - 60	10 - 20	$h = \frac{1}{30} \times S$

④ Όρια οικονομικότητας στέγης αμειβόντων με/χωρίς ελκυστήρα

⑤ Απλό ζευκτό με μηκίδες χωρίς αντηρίδες

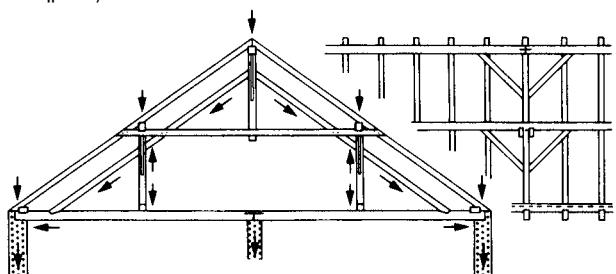
Οι στέγες αποτελούν την τελική κάλυψη των κτιρίων και προσφέρουν προστασία από βροχή, χιόνι ή και άλλα καιρικά φαινόμενα (άνεμο, κρύο/ζέστη).

Αποτελούνται από τον φέροντα σκελετό και την επικάλυψη. Η φέρουσα κατασκευή καθορίζεται από το υλικό (ξύλο, χάλυβας, μπετόν), την κλίση της στέγης, το είδος και το βάρος της επικάλυψης, τα φορτία κ.λπ. Τα φορτία καθορίζονται από τους ισχύοντες κανονισμούς (ίδιο βάρος, κινητά φορτία, ανεμοπίεση, βάρος χιονιού).

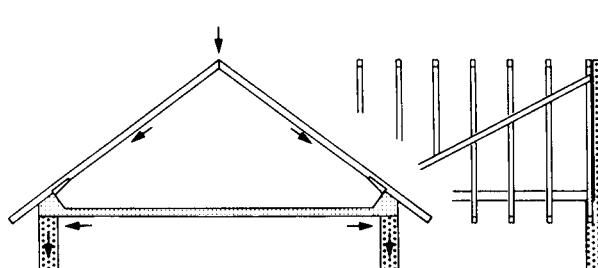
Η φέρουσα κατασκευή διακρίνεται σε δύο τύπους: **Ζευκτά με μηκίδες** και **Ζευκτά με αμειβόντες**. Μπορεί να υπάρχει και συνδυασμός. Χαρακτηρίζονται από τη διαφορετική λειτουργία των φερόντων στοιχείων, ενώ ο τρόπος μεταβίβασης των φορτίων έχει επιπτώσεις και στη διαρρύθμιση της κάτοψης των κτιρίων.

Στέγες με μηκίδες

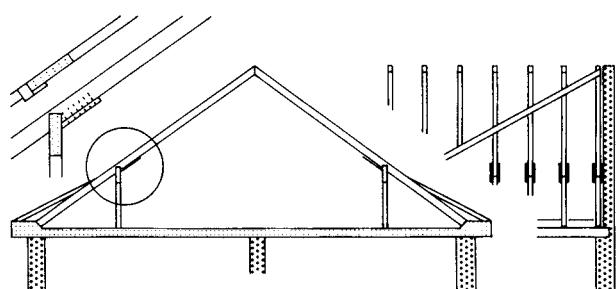
Οι αμειβόντες έχουν δευτερεύουσα λειτουργία (αδύνατες διατομές ακόμα και από στρογγυλή ξυλεία). Συνήθως απαιτούνται υποστηρίξεις για τη μεταβίβαση των φορτίων, κατά το μήκος των αξόνων του ζευκτού. Σειρές ορθοστατών στο εσωτερικό. Βασική μορφή: κατασκευή με παπά. Δίρριχτες στέγες με φέροντα σκελετό από μηκίδες έχουν απαραίτητα ένα κεντρικό ορθό ζευκτό → ②. Σε μεγάλα πλάτη κτιρίων απαιτούνται περισσότερα κεντρικά ζευκτά και υπάρχει ποικιλία κατασκευών (π.χ. με ενίσχυση αντηρίδων → ⑧ και ανηρτημένες κατασκευές χωρίς αντηρίδες → ⑤).

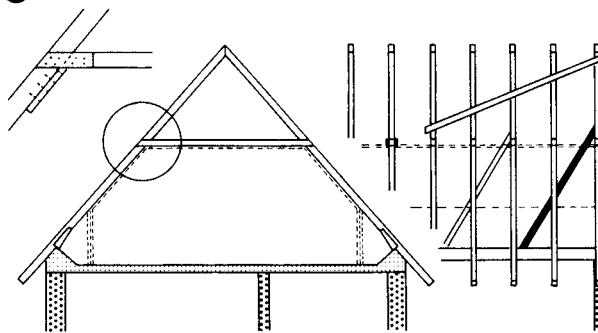
⑧ Ζευκτό με μηκίδες με ενίσχυση αντηρίδων

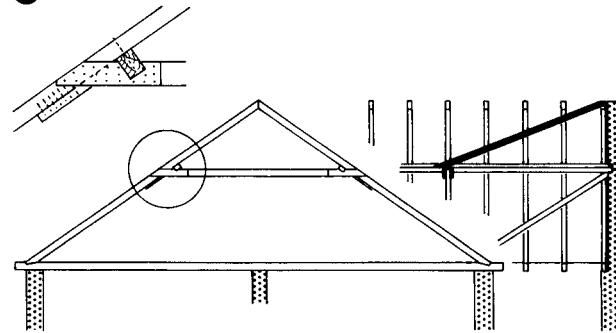
⑥ Ζευκτό με αμειβόντες

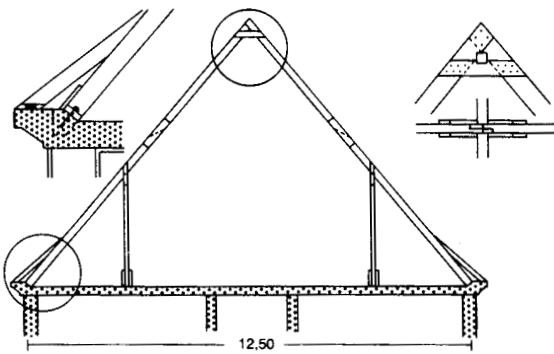
⑨ Ζευκτό με αμειβόντες και ορθοστάτες

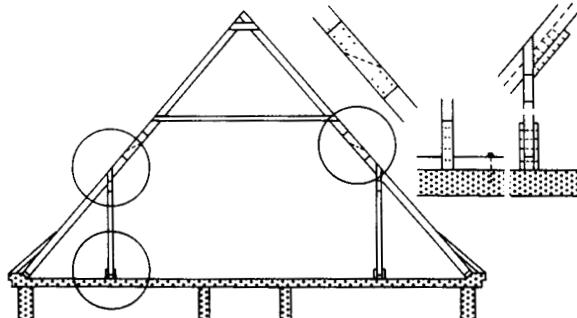
⑦ Ζευκτό με ενδιάμεσο ελκυστήρα (και διαμόρφωση χώρου στέγης)

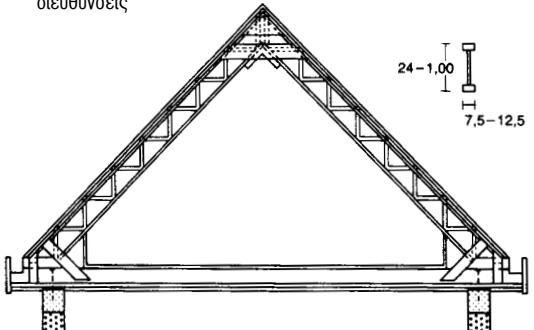
⑩ Ζευκτό με ενδιάμεσο ελκυστήρα

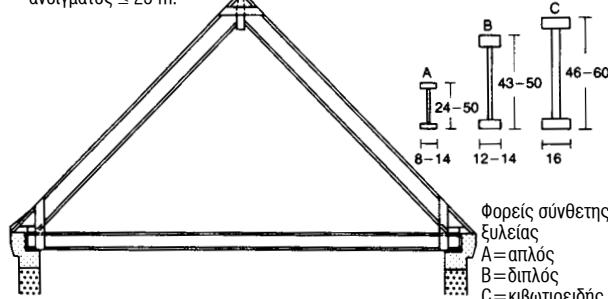
1 Ζευκτό με ορθοστάτες και αρθρωτούς αμειβοντες

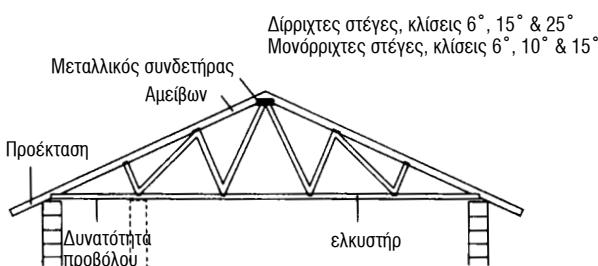
2 Ζευκτό με αρθρωτούς αμειβοντες και ορθοστάτες με ακαμψία σε 3 διευθύνσεις

3 Ζευκτό με αμειβοντες από ξύλινα δικτυώματα με εγγύηση αντοχής και εντατήρες σε κλίση 45°. Επίσης κατασκευή με διδύμους φορείς, κάλυψη ανοίγματος ≤ 25 m.

4 Ζευκτό με αμειβοντες από διατομές σύνθετης αντικολλητής ξύλειας.
Αναλογία ύψους διατομής/ανοίγματος 1:15;1:20.

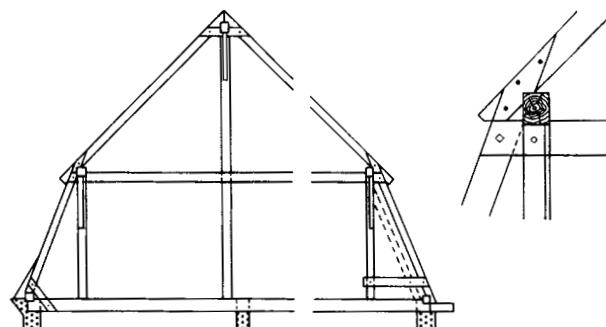
5 Τύπος στέγης ήπιας κλίσης, για μονόρριχτες ή δίρριχτες στέγες, με προκατ. στοιχεία σύστημα Gang-Nail

Στέγη με αμειβοντες (αρχή του άκαμπτου τριγώνου). Μπορούν να κατασκευάζονται σε απλή μορφή με μικρό μήκος αμειβόντων έως 4,5 m, άλλως απαιτείται ακαμψία με ενισχυτική ενδιάμεση δοκό → σελ. 84

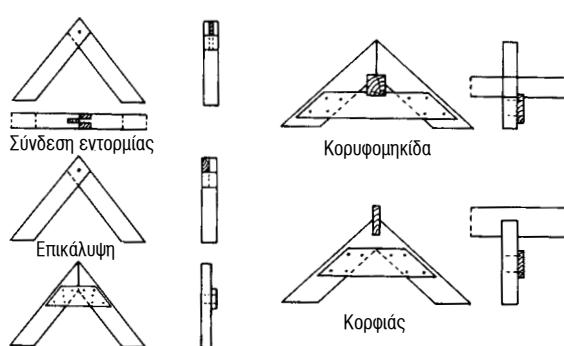
⑥ Κανονική, ισχυρή κατασκευή, επιτρέπει αξιοποίηση του εσωτερικού χώρου της στέγης. Ανθεκτική σε εφελκυσμό αγκύρωση του πόδα του αμειβόντα με τη δοκό της στέγης (χαρακτηριστικό γνώρισμα στέγης με αμειβοντες, ελαφρά υπερύψωση στην παρυφή πάνω από τη δοκό) → σελ. 84 ⑦.

Για μεγαλύτερα ανοίγματα στέγης υπάρχει διάκριση μεταξύ ζευκτών με αμειβοντες και ζευκτών με ενισχυτική δοκό-ελκυστήρα. Αν το μήκος των αμειβόντων είναι μεγαλύτερο από 4,5 m απαιτείται ενδιάμεση δοκός ελκυστήρας → σελ. 84.

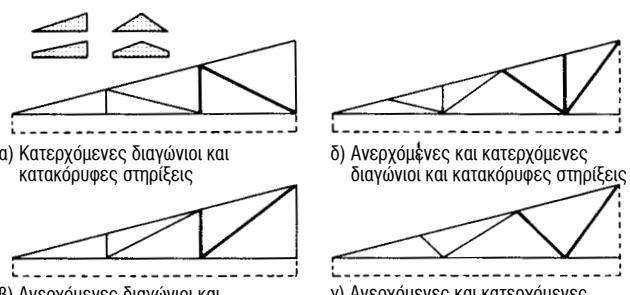
Στέγες από ζευκτά με ελκυστήρες για πλάτη κτιρίων έως περ. 12,0 m. Μήκος αμειβόντων έως 8 m, μήκος ελκυστήρα έως 4 m. Η στέγη αυτή είναι ένα τριαθρωτό πλαίσιο με ελκυστήρα.

6 Στέγη με σοφίτα

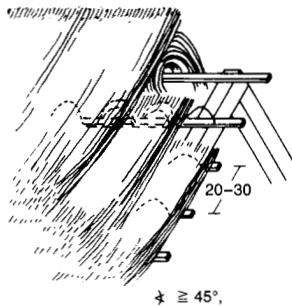
7 Απλή στήριξη με μεταλλικό συνδετήρα

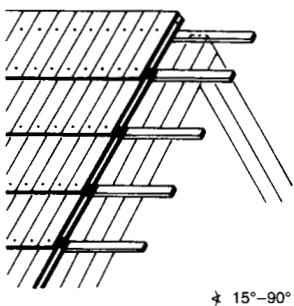
8 Μορφές ζευκτών και στοιχεία ακαμψίας

ΕΠΙΚΑΛΥΨΕΙΣ ΣΤΕΓΩΝ ΜΟΡΦΕΣ ΣΤΕΓΩΝ

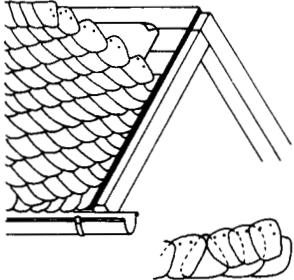
Δομικά στοιχεία

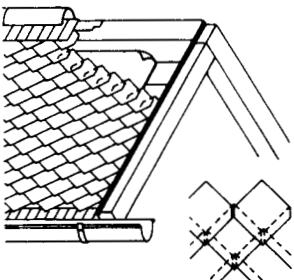
1 Επικάλυψη με άχυρα ή καλάμια
0,70 kN/m²

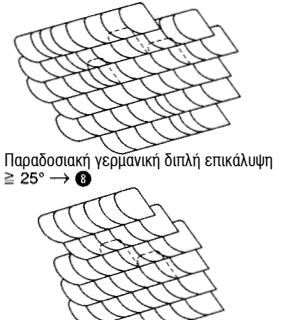
2 Επικάλυψη με ξυλοκέραμους
0,25 kN/m²

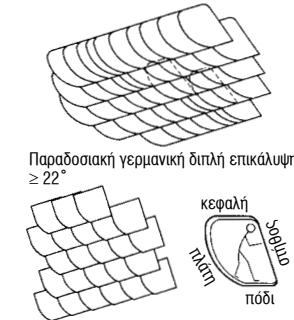
3 Επικάλυψη με σχιστόπλακες 0,45-0,50 kN/m³ → 5-8

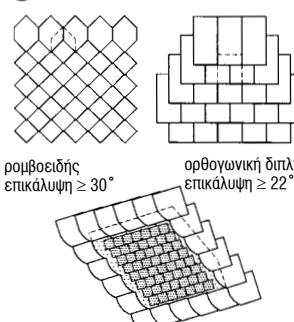
4 Επικάλυψη με σχιστόπλακες ή πλάκες ινοταιπέμπτου 0,45-0,55 kN/m²

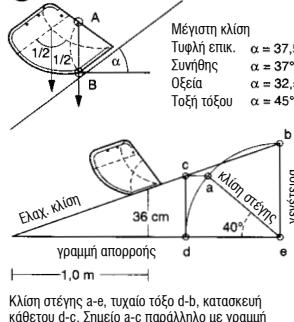
5 ≥ 25° Φολιδωτή επικάλυψη

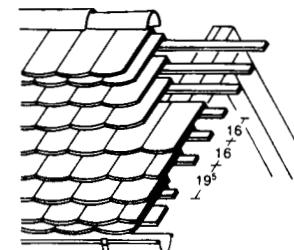
6 ≥ 25° Τοξοειδής επικάλυψη

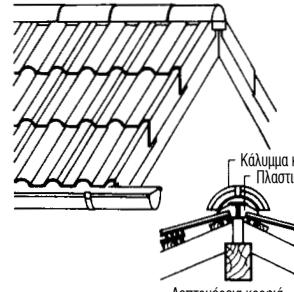
7 Φολιδωτή επικάλυψη με ηλιακό συλλέκτη

8 Ελάχιστη κλίση επικάλυψης π.χ. 40°

9 Διπλή επικάλυψη με κεραμίδια φολιδόμορφα κεραμικά ή αμιαντοσιμένου 34-44 ανά m², 0,60 kN/m²

10 Κεραμίδια από μπετόν κλίση >18°, 0,60-0,80 kN/m²

Επικαλύψεις στεγών από καλάμια και άχυρα μήκους 1,2-1,4 m, που στρώνονται πάνω σε δοκίδες τοποθετημένες ανά 30 cm, διαμορφώνοντας ένα στρώμα πάχους 18-20 cm.

Διάρκεια ζωής αυτών των στεγών 60-70 χρόνια σε ξηρά κλίματα και το μισό σε υγρά → 10 Στέγες από ξυλοκέραμους → 11 από δρυ, λάρτζινο, πεύκο σπανιότερα έλατο. Σχιστόπλακες τοποθετούνται πάνω σε πέτσωμα πάχους ≥ 2,5 cm από σανίδες πλάτους ≥ 16 cm, πάνω από το πέτσωμα τοποθετείται λεπτό ασφαλτόχαρτο για προστασία από τη σκόνη και τον αέρα. Επικάλυψη πλακών = 8 cm, καλύτερα 10 cm.

Πιο φυσική εμφάνιση δίνει η «γερμανική επικάλυψη» → 12. Για ομοιόμορφες επικαλύψεις προτιμώνται τεχνητές πλάκες (π.χ. ινοταιπέμπτου) → 13 Κεραμίδια: φολιδωτά, πτυχωτά - κυματοειδή ή χάραντς → 14, 15, 17. Κεραμίδια από μπετόν με ειδικά στοιχεία κορφιά και μαχιά → 16. Ειδικά κεραμίδια που συνδυάζονται με τα γωνιάτικα τυποποιημένα υπάρχουν για τα ειδικά σημεία συναρμογής της στέγης → 9.

POR - Ακροκέραμο κορφιά σε μονόρριχτη στέγη δεξιά

T - Ακροκέραμο παρυφής-απορροής Σύνδεση κορφιά σε μονόρριχτη στέγη

W - Σύνδεση με τοίχο TSR - Σύνδεση απορροής-τοίχου δεξιά SR - Πλευρική σύνδεση δεξιά SL - Πλευρική σύνδεση αριστερά PSL - Σύνδεση κορφιά τοίχου αριστερά σε μονόρριχτη στέγη GL - Ακροκέραμο κορφιά αριστερά G - Στοιχείο επικάλυψης κορφιά - μαχιά

OL - Ακροκέραμα γενέτειρας - αετώματος αριστερά

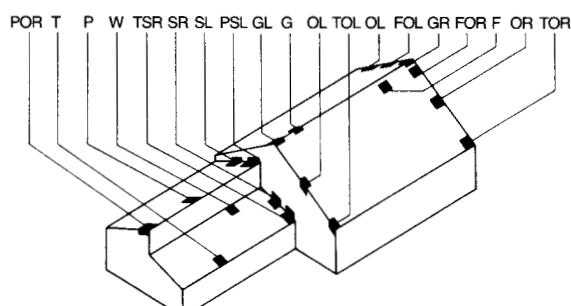
TOL - Ακροκέραμο γωνιακό αριστερά FOL - Ακροκέραμο για τη σύνδεση με καλύτερα κορφιά

GR - Ακροκέραμο κορφιά-μαχιά δεξιά FOR - Ακροκέραμο για τη σύνδεση με καλύτερα κορφιά δεξιά

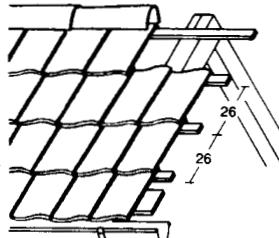
F - Σύνδεση με καλύπτρα κορφιά OR - Ακροκέραμα γενέτειρας αετώματος δεξιά TOR - Ακροκέραμο γωνιακό δεξιά

F - Ειδικό κεραμίδιο στο μέσο

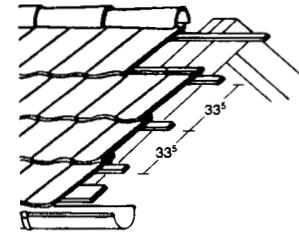
GZ - Υαλοκέραμος

11 Ειδικές μορφές κεραμιδιών

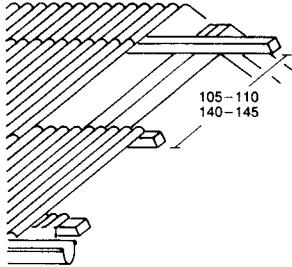

12 Επικάλυψη με κυματοειδή κεραμιδιά 0,50 kN/m²

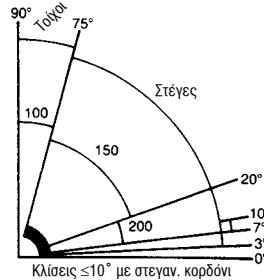

13 Επικάλυψη με πλακοειδή κεραμιδιά γαλλικού τύπου 0,55 kN/m²

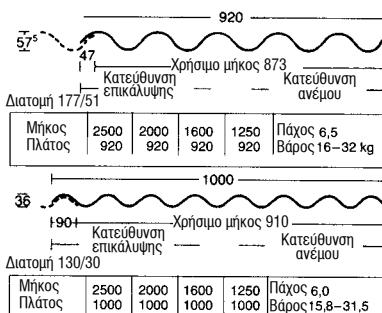
ΕΠΙΚΑΛΥΨΕΙΣ ΣΤΕΓΗΣ

1 Κυματοειδή φύλλα ετερνίτη με ειδικό φύλλο κάλυψης του κορφία 0,20 kN/m²

2 Ελάχιστες κλίσεις στεγών → ①

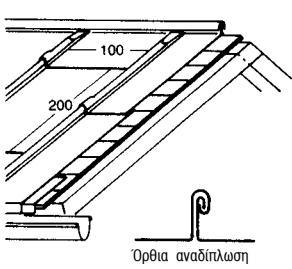

Διατομή 130/30

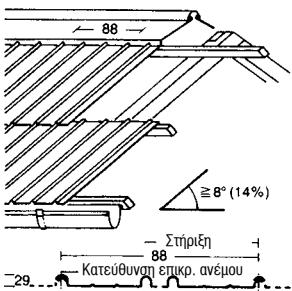
3 Κυματοειδή φύλλα από ινοτιμέντο

4 Δυνατότητες σύνδεσης

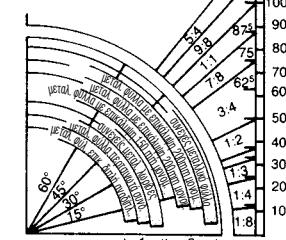

5 Επικάλυψη στεγής με μεταλλικό φύλλο, αλληλοκάλυψη φύλλων με εγκάρσια αναδίπλωση 0,25 kN/m²

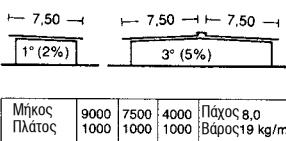

1: Επικάλυψη με εγκάρσια αναδίπλωση

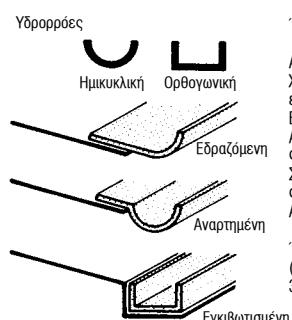
2: Φύλλα ειδικής διατομής, κυματοειδή, κοιλες διατομές

6 Ελάχιστες κλίσεις για στέγες με επικαλύψη από χαλύβδινα φύλλα

7 Επικάλυψη με μεταλλικές πλάκες κοιλής διατομής 0,15 kN/m²

Έλασμα ψευδαργύρου DIN 9721
ελαχ. 0,7 mm
Αγκύρια στήριξ: Επ. φύλλο χάλυβα (Zn)
Χαλύβδινο φύλλο DIN 1541
επιψευδαργυρωμένη
Επικάλυψη με μολύβι
Αγκύρια στήριξ: Επ. φύλλο χάλυβα (Cu)
Φύλλο χαλκού DIN 1787
Στήριξ: Έλασμα χαλκού (Cu)
Φύλλο αλουμινίου DIN 1725
Αγκύρια στήριξ: Επ. φύλλο χάλυβα (Al)
Ενδειξη:
(παραδείγμα: ημικυκλική αναρτημένη υδρορρόπη 333 Zn 0,75 mm² με αναρτήσεις 333 St Zn)

9 Μορφή και θέση της υδρορρόπης

10 Υλικά

Επικαλύψεις ινοτιμέντου γίνονται συνήθως από φύλλα κυματοειδούς διατομής που στρίζονται σε μηκίδες (ή τεγίδες) αρά 70-145 cm για μήκη φύλλων 1,6 m ή ανά 1,15 ή 1,175 m για μήκη φύλλων 2,50 m. Η επικάλυψη των φύλλων είναι 150-200 mm → ①-②.

Επικαλύψεις με μεταλλικά φύλλα κατασκευάζονται από ψευδάργυρο, χαλκό, γαλβανισμένο χάλυβα κ.λπ. → ⑤-⑦. Διατίθεται πλήρης σειρά ειδικών στοιχείων για τα διάφορα σημεία της στέγης και ειδικά σημεία στερέωσης.

Επενδυση με φύλλα χαλκού, διαστάσεις εμπορίου → ②. Ο χαλκός έχει την υψηλότερη τιμή διαφοροής σε εφελκυσμό από όλα τα μέταλλα και γι' αυτό προτιμάται σε ειδικές διαμορφώσεις. Η πατίνα που παρουσιάζει στο χρόνο είναι ιδιαίτερα αρεστή. Δεν ενδείκνυται ο συνδυασμός στην κατασκευή με αλουμίνιο, τιτάνιο και επιψευδαργυρωμένο χάλυβα, ενώ θα πρέπει να αποφεύγεται οποιαδήποτε επαφή με μολύβδο και ανοξειδωτό χάλυβα. Ο χαλκός είναι και υγρομονωτικός και ενδέικνυται για ψυχρά αερίζομενα δώματα → σελ. 88. Φορτίο επικάλυψης (τιμές υπολογισμού σε kN ανά m² επιφάνεια στέγης).

Οι επικαλύψεις ανά 1 m² κεκλιμένης επιφάνειας, χωρίς αμειβοντες, μηκίδες και ελυστήρες. Επικάλυψη από κεραμίδια (κεραμική ή μπετονένια). Οι τιμές ισχύουν χωρίς κονίαμα, αλλά περιλαμβανομένων των τεγίδων. Σε περίπτωση χρήσης κονίαματος προσαύξηση κατά 0,1 kN/m².

Δομικά στοιχεία

Φοιλωτά κεραμίδια DIN 456 και αντιστοιχα στοιχεία μπετόν DIN 1016 σε απλή διάστρωση με τεγίδες (περιλαμβανομένων των τεγίδων)	0,60
Πτυχωτά επικαλύπτα DIN 456	0,80
Πτυχωτά χαρόνη δερματίδα (γαλλική) κατά DIN 456	0,55
Πτυχωτά κεραμίδια κατά DIN 1117	0,55
Γριστάτα κοίλα κεραμίδια DIN 456	0,50
Χαοντά DIN 1118	0,50
Χαοντά μεγάλου μεγέθους (έως 10 τεμάχια/m ²)	0,50
Βιζαντίνα (καλόγρες, καλόγρια) χωρίς κονίαμα 0,7 με Γαλλική επικάλυψη από ολυμπίους (πάχος 0,7 mm περιλαμβάνεται το πέτωμα)	0,90
Επικάλυψη χαλκού με διπλή αναδίπλωση (φύλλα χαλκού 0,6 mm περιλαμβανομένου του πετώματος)	0,25
Επικάλυψη από φύλλα συνδεδεμένα με διπλή ορθή αναδίπλωση (πάχος 0,63 mm περιλαμβανομένου του πετώματος και τεγοχάρτη)	0,30
Επικάλυψη με σχιστόλακες «γεφρανική» πάνω σε πέτωμα περιλαμβανομένου του πετώματος και τεγοχάρτη με μεγάλες πλάκες (360 mm x 280 mm)	0,50
Επικάλυψη με σχιστόλακες πάνω σε καδρονάρισμα με διπλή επικάλυψη	0,45
Παραδοσιακή γερμανική επικάλυψη με σχιστόλακες πάνω σε πέτωμα και τεγοχάρτη	0,55
Επιποδάσια αναδίπλωση (πάχος 0,6 mm περιλαμβανομένου του πετώματος και τεγοχάρτη)	0,60
Επιποδάσια αναδίπλωση (πάχος 0,6 mm περιλαμβανομένου του πετώματος και τεγοχάρτη)	0,60
Κυματοειδή μεταλλικά φύλλα (επιψευδαργυρωμένο φύλλο χάλυβας κατά DIN 59231)	0,30
Κυματοειδή μεταλλικά φύλλα (επιψευδαργυρωμένο φύλλο χάλυβας κατά DIN 59231)	0,30
Επικάλυψη ψευδαργύρου πετρώματος	0,25
Επικάλυψη ψευδαργύρου πετρώματος	0,30

11 Φορτία ανά 1m² κεκλιμένης στέγης (χωρίς τεγίδες, μηκίδες και αμειβοντες, αλλά με το πέτωμα). Σε περίπτωση χρήσης κονίαματος προστίθεται 0,1 kN/m².

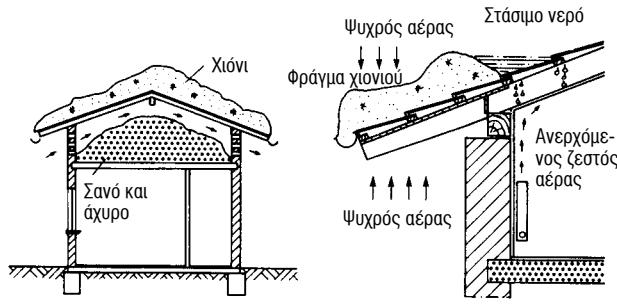
Μεγέθη εμπορίου	Ρολά	Φύλλα
Μήκος m Πλάτος m, μεγ. Πάχος mm Ειδ. βάρος kg/dm ²	30-40 0,6 (0,66) 0,1-2,0 8,93	2,0 1,0 0,2-2,0 8,93
Φύλλα	1,004	
Μέγεθη στέγης απορροφής πορώρροπος	18-25 mm 6 m 6-10 m 10-15 m πάνω από 15 m	26-50 mm 5° (8,7%) 13° (22,5%) 15° (25,9%) 17° (29,2%)
Υψος διατομής		
8-10°	200 mm με μόνωση της αλληλεπιδρώσεως	
10-15°	150 mm χωρίς μόνωση της αλληλεπιδρώσεως	
15°	100 mm χωρίς μόνωση της αλληλεπιδρώσεως	

12 Μορφές χαλκού διατίθεμενους στο εμπόριο για επικάλυψης με φύλλα ή λωρίδες

Επιφάνεια στέγης για απορροφή σε γη πυκνική κατασκευή υδρορρόπη	Διάσταση υδρορρόπης	Απαιτούμενο πλάτος ελασμάτων για την υδρορρόπη
mm ²	mm Ø	mm Ø
έως 25	70	200
από 25-40	80	200 (10 μέρη)
από 40-60	90	250 (8 μέρη)
από 60-90	125	285 (7 μέρη)
από 90-125	150	333 (6 μέρη)
από 125-175	180	400 (5 μέρη)
από 175-275	200	500 (4 μέρη)
Οι οριζόντιες υδρορρόπες πρέπει να κατασκευάζονται με ελαφριά κλίση. Μεγάλες ταχύτητες απορροφής εμποδίζουν την απόφρεξη, την οξείωση και τη δημιουργία πάγου. Οι στριές αποτελούνται συνήθως από επιψευδαργυρωμένη επιπέδη ελασμάτα πλάτους 20-50 mm και πάχυσις 4-6 mm.		
Στήριξ με δοκτικούς (αντισκορπιακούς) των οποίων η εσωτερική διαμέτρος αντιστοιχεί στην εξωτερική του ωλώνια. Ελάστηση απόστασης της κατακόρυφης υδρορρόπης από τον τοίχο 20 mm. Κατακόρυφη υπόσταση δικτυώματος στηρίζεται σε πάχος 2,0 m.		
Διαστάσεις κατασκευής κατακόρυφων υδρορρόπων ανάλογα με την εξυπηρετούμενη επιφάνεια της στέγης		

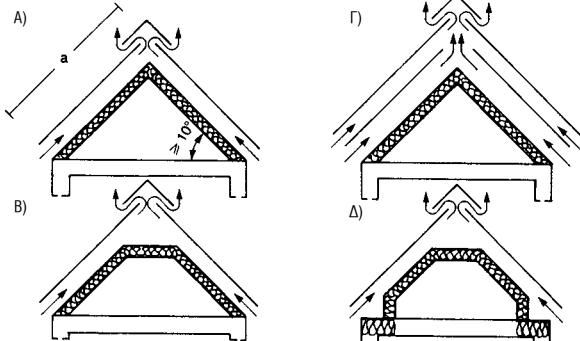
13 Πλευρική αλληλοκάλυψη φύλλων, ειδική διατομή καλύπτρα κορφά

14 Διαστάσεις κατασκευής οριζόντιων υδρορρόπων ανάλογα με την εξυπηρετούμενη επιφάνεια της στέγης

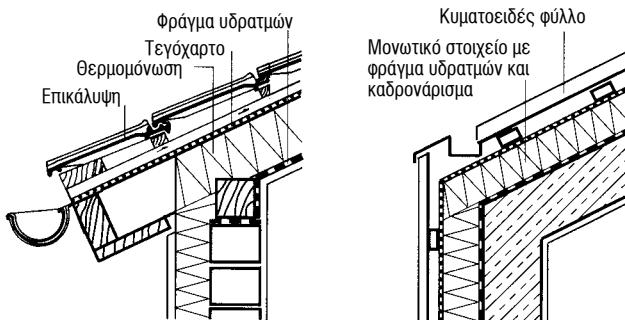

① Τομή σε αγροικία με αποθήκη

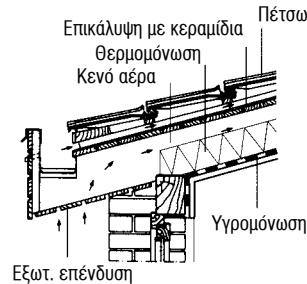
② Δημιουργία υγρασίας από χιόνι

③ Σχηματικά παραδείγματα αεριζόμενων στεγών

④ Σύνηθες θερμό δώμα

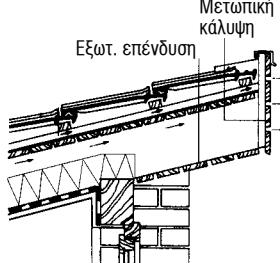

⑥ Αερισμός στέγης από αρμούς στο πέτσωμα

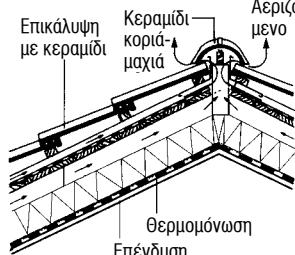

⑧ Διαμόρφωση υδρορροής σε διπλά αεριζόμενη στέγη

⑤ Μπετονένια στέγη με κατασκευή θερμού δώματος

⑦ Διπλή αεριζόμενη στέγη: εξαερισμός και των δύο διάκενων από εγκοπές στη μετωπική σανίδα

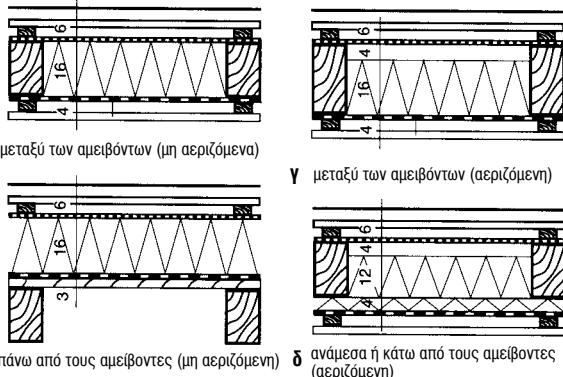
⑨ Διαμόρφωση κορυφής σε αεριζόμενη στέγη

ΣΟΦΙΤΕΣ

Σοφίτες στη στέγη χρησιμοποιούνται σε παλιές αγροικίες ως αποθήκη για τη σοδειά. Αυτή η αποθήκευση λειτουργούσε ταυτόχρονα ως θερμομόνωση για τους κατοικήσιμους χώρους κάτω από αυτήν → ①. Σήμερα οι χώροι κάτω από τη στέγη αξιοποιούνται για καλύτερη εκμετάλλευση του όγκου του κτιρίου με διαμόρφωση κάποιας σοφίτας. Οι σοφίτες θα πρέπει επομένως να καλύπτουν όλες τις απαιτήσεις ενός κατοικήσιου χώρου.

Τρόποι κατασκευής

Στις θερμομονωμένες στέγες διακρίνουμε **αεριζόμενες** και μη **αεριζόμενες** κατασκευές: εκτός από την απαιτούμενη σε κάθε περίπτωση ύπαρξη αερισμού μεταξύ του πετσώματος και της επικάλυψης, διαμορφώνεται στις αεριζόμενες στέγες ένα δεύτερο επίπεδο μεταξύ του πετσώματος και της θερμομόνωσης για την απαγωγή των υδρατμών που προκαλούνται από τα όμβρια υδάτα ή την υγρασία της ατμόσφαιρας. Οι αεριζόμενες στέγες απαιτούν ως εκ τούτου μεγαλύτερο ύψος αμειβόντων ή πρόσθετες τεγίδες και αποδίδουν μόνο σε περίπτωση καλής κατασκευής και ύπαρξης φράγματος υδρατμών. Για τον λόγο αυτό προτιμάται ως επί το πλείστον η μη αεριζόμενη κατασκευή στέγης.

⑩ Τοποθέτηση της μόνωσης σε οξυκόρυφες στέγες με σοφίτα.

Συνήθης κατασκευή

Επικάλυψη στέγης, καδρονάρισμα → σελ. 86-87

Μια **υδατοπερατή μεμβράνη** από συνθετικό υλικό βοηθά στην απομάκρυνση του νερού σε μορφή υδρατμών που μπορεί να έχει εισχωρήσει κάτω από την επικάλυψη της στέγης είτε από την βροχή είτε από το χιόνι.

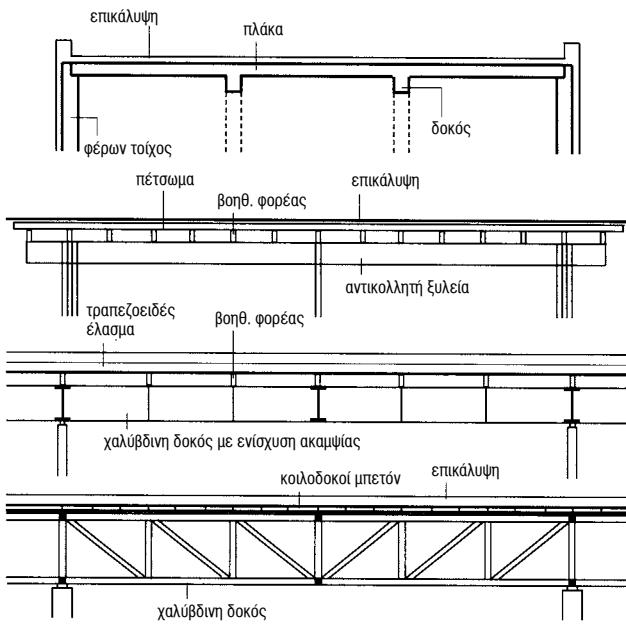
Πέτσωμα από σανίδες επικαλυπμένο από στεγανωτικό υλικό (π.χ. ασφαλτοπίλημα) θα πρέπει να προτιμάται σε περίπτωση ιδιαίτερα μεγάλης καταπόνησης για την προαναφερθείσα μεμβράνη.

Διάκενο αερισμού σε αεριζόμενες κατασκευές στέγης σαν πρόσθετη επιφάνεια αερισμού (π.χ. για την απομάκρυνση των υδρατμών). Οι απαιτούμενες διατομές αερισμού εξαρτώνται από την κλίση της στέγης κατά DIN 4108.

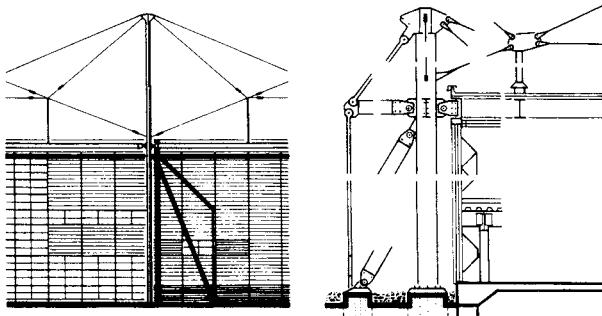
Θερμομόνωση γενικά με τη μορφή πετροβάμβακα ανάμεσα στους αμειβόντες ή σαν έτοιμα στοιχεία που τοποθετούνται με επικάλυψη και έχουν υγρομόνωση προς το εσωτερικό του κτιρίου και τοποθετούνται πάνω σε τεγίδες πάνω από τη φέρουσα κατασκευή της στέγης → ⑩.

Φράγμα υδρατμών κάτω από τη θερμομόνωση για την αποφυγή της δημιουργίας υγρασίας στο εσωτερικό του χώρου. Κατά την τοποθέτηση του φράγματος υδρατμών θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή, ώστε να αποφεύγεται οποιαδήποτε επαφή του αέρα ανάμεσα στον εσωτερικό χώρο και στην κατασκευή της στέγης. Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη σημασία στη διαμόρφωση των αρμών των σημείων σύνδεσης των δομικών στοιχείων και των σημείων σύνδεσης των διαφόρων στρώσεων.

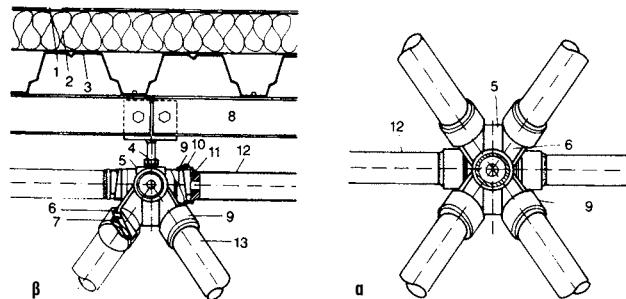
Εσωτερική επένδυση κατά κανόνα με γυψοσανίδες πάνω σε καδρονάρισμα (προσοχή στην αποφυγή ρωγμών).

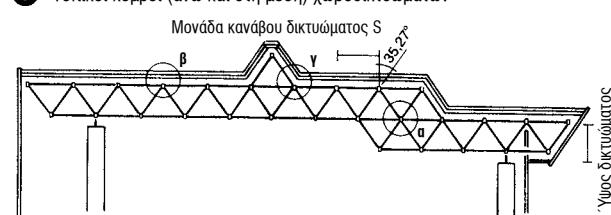
① Φορείς επίπεδων δωμάτων: Κατασκευές με πλάκες ή δοκούς

② Ανηρτημένη κατασκευή: εργ. Fleetguard, Quimper. Αρχ.: Rogers & Sun.

③ Τυπικοί κόμβοι (άνω και στη μέση) χωροδικτυωμάτων

④ Παράδειγμα για μια τυχαία μορφή στέγης και λεπτομέρειες κόμβων → ③

Με τον όρο επίπεδα δώματα αντιλαμβανόμαστε στέγες με κλίση μικρότερη από 5%. Δώματα χωρίς καθόλου χρήση κατασκευάζονται μόνο σαν ειδικές και εξαιρετικές περιπτώσεις.

Κατά κανόνα τα επίπεδα δώματα θα πρέπει να έχουν μια **ελάχιστη κλίση 2%**. Εξαιτίας των αναπόφευκτων ανοχών και αστοχών στην επιπεδότητα και λόγω κάμψης των κατασκευών ενδείκνυται τα επίπεδα δώματα να κατασκευάζονται με μία ελάχιστη κλίση 5% (3°).

Κατασκευές

Για την κατασκευή επίπεδων δωμάτων υπάρχει μια πληθώρα φερόντων στοιχείων.

Γενικά διακρίνονται σε επίπεδους και γραμμικούς φορείς: επίπεδοι φορείς είναι διέριστες ή τετραέριστες πλάκες με περιμετρικές, γραμμικές ή σημειακές στηρίξεις που καταπονούνται εγκάρσια προς την επιφάνειά τους (πλάκες μπετόν, πλέγματα, χωροδικτυώματος).

Ως γραμμικά στοιχεία εννοούμε φέροντα στοιχεία που τοποθετούνται παράλληλα το ένα στο άλλο (φέροντα στοιχεία σε ύψος τοίχου, δικτυωτές δοκοί, δοκοί) και συνδυάζονται μεταξύ τους σαν συμπλήρωμα των ενδιάμεσων κενών με μη φέροντα στοιχεία (π.χ. βοηθητικές δοκοί με πέτσωμα) ή κατανομή των φορτίων της στέγης.

Και οι δύο τύποι φορέων διακρίνουν εκτός από το ειδικό κατασκευής τους ανάλογα και με την στατική τους ανάλυση:

Πλάκες-1

Τα επίπεδα δώματα κατασκευάζονται ως επί το πλείστον ως επίπεδες συμπαγείς πλάκες από οπλισμένο σκυρόδεμα.

Είναι πυράντοχες, ανεπηρέαστες από υγρασία και δημιουργούν μαζί με συμπαγείς τοίχους ένα στατικά σταθερό περιβλήμα.

Τα μειονεκτήματά τους βρίσκονται στο μεγάλο βάρος τους και τη μικρή θερμομόνωση και ηχομόνωση.

Η κίνησή τους λόγω θερμικής διαστολής και η αντίστοιχη παραμόρφωσή τους θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με πρόσθετες μονωτικές στρώσεις και αντίστοιχα εύκαμπτες εδράσεις και αρμούς.

Δοκιδωτές κατασκευές → ①-②

Οι **δοκιδωτές κατασκευές** συμπεριλαμβάνονται στους γραμμικούς φορείς. Ως φέροντα στοιχεία χρησιμοποιούνται διατομές έξουλοι ή χάλυβα που υπάρχουν στο εμπόριο ή ενδεχομένως προκατασκευασμένα στοιχεία από μπετόν με ενδιάμεσα στοιχεία πλήρωσης από διάφορα υλικά. Για μεγαλύτερα ανοίγματα χρησιμοποιούνται δοκοί από ειδική ρύβδη ή χαλύβδινες δοκοί με δικτύωμα, δοκοί συνθετικής ρύβδης, κιβωτιοειδείς δοκοί από μοριοσανίδες ή ινοσανίδες, ειδικοί φορείς από προκατασκευασμένα στοιχεία σε ύψος τοίχου με λεπτά ελάσματα και πρόσθετα στοιχεία ακαμψίας.

Πρόσθετες επικαλύψεις και ψευδοροφές βοηθούν στη μείωση της διατομής των φερόντων στοιχείων και επιτρέπουν τη διαμόρφωση ελαφρών και κομψών κατασκευών.

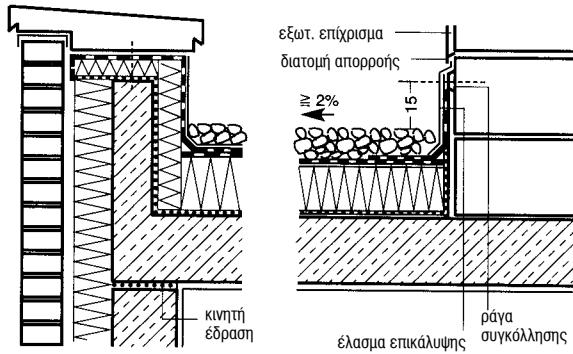
Δικτυωτοί φορείς → ①-②

Οι **δικτυωτοί φορείς** αποτελούνται από συνδυασμό επίπεδων στοιχείων για τη δημιουργία φορέων με αντοχή για μεγάλα ανοίγματα. Στην περίπτωση αυτή τα φέροντα στοιχεία διασταυρώνονται σ' ένα επίπεδο. Κατά κανόνα κατασκευάζονται από προκατασκευασμένα μεμονωμένα στοιχεία (π.χ. από στοιχεία μοριοσανίδων που ενώνονται με μεταλλικούς συνδέσμους ή δικτυωτές δοκοί). Οι κατασκευές αυτές ενδείκνυται ιδιαίτερα για την κάλυψη ανοιγμάτων σε βιομηχανικές αίθουσες κ.λπ. Στο βαθμό που υπάρχουν ιδιαίτερες απαιτήσεις πυροπροστασίας θα πρέπει να ληφθούν πρόσθετα μέτρα με προστασία του φέροντα οργανισμού.

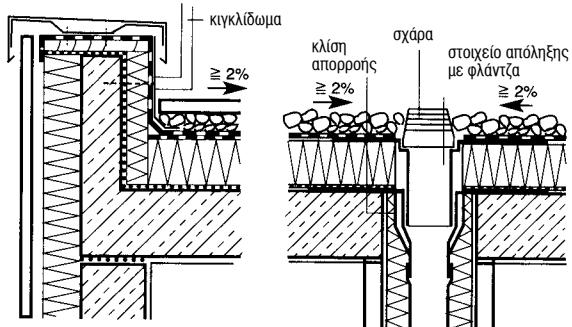
Χωροδικτυώματα → ③-④

Τα **χωροδικτυώματα** αποτελούν μετεξέλιξη των επίπεδων δικτυωτών φορέων. Στην περίπτωση αυτή οι χαλύβδινες δοκοί ενώνονται μεταξύ τους με σφαιρικούς συνδέσμους σε 3 διαστάσεις, έτσι ώστε να δημιουργείται ένα δικτύωμα στο χώρο, το οποίο δεν απαιτεί κανένα πρόσθετο μέτρο ακαμψίας.

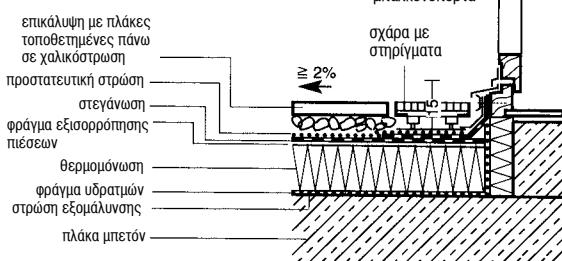
Δομικά στοιχεία

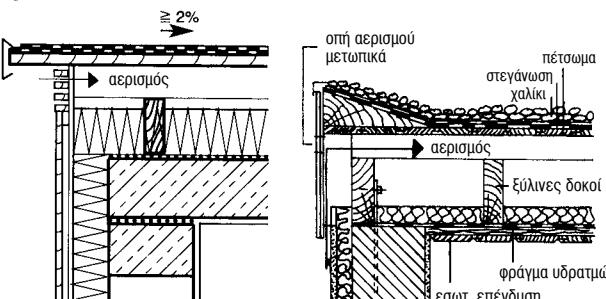
1 Σητήσιο με επικάλυψη από φυσικό λίθο

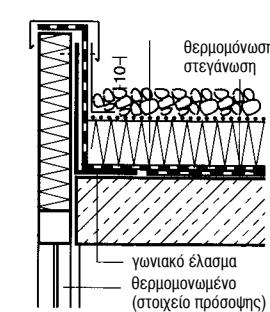
2 Λεπτομέρεια σύνδεσης τοίχου

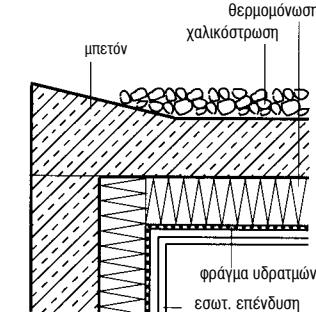
3 Λεπτομέρεια περιμέτρου στέγης (βεράντα)

4 Λεπτομέρεια υδρορροής με στεγανωμένη σύνδεση μπαλκονόπορτα

5 Βεράντα με υδρορροή

6 Ψυχρό δώμα με πλάκα μπετόν

7 Ψυχρό δώμα σε ξύλινη κατασκευή

8 Ανεστραμμένο δώμα

9 Κατασκευή από μπετόν με εσωτερική μόνωση

Τύποι

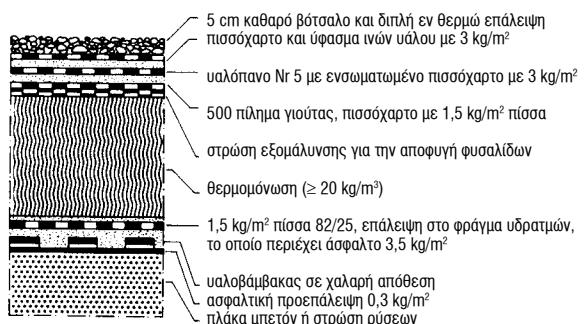
Στα επίπεδα δώματα γίνεται διάκριση (από πλευράς τύπου κατασκευής) μεταξύ δύο ειδών:

Μη αεριζόμενα μονοκέλυφα δώματα (θερμά δώματα), στα οποία η φέρουσα κατασκευή, το φράγμα υδρατμών, η θερμομόνωση, η στεγάνωση και οι ενδιάμεσες στρώσεις δημιουργούν ένα ενιαίο στοιχείο.

Εκτός από τη συνήθη κατασκευή →⑩ μπορούν και κατασκευάζονται και με τον τύπο «**αντεστραμμένου δώματος**» →⑧, (όπου η στεγάνωση και το φράγμα υδρατμών τοποθετούνται ως μία στρώση απευθείας επάνω στη φέρουσα κατασκευή και η θερμομόνωση τοποθετείται από πάνω και εξασφαλίζεται με τη διάστρωση χαλικιού πάνω απ' αυτήν) ή σαν συνδυασμός και των δυο τύπων δώματος ή με εσωτερική θερμομόνωση →⑨.

Τα αεριζόμενα (ψυχρά δώματα) αποτελούνται από ένα διπλό κέλυφος, έτσι ώστε ανάμεσα στη στεγάνωση (και τα στοιχεία που την στηρίζουν) και τη θερμομόνωση να υπάρχει ένα διάκενο αέρα →⑥-⑦. Το πλεονέκτημα αυτής της κατασκευής (εκτόνωση των υδρατμών) είναι αισθητό τότε μόνο, όταν υπάρχει ελεύθερος αερισμός στο εσωτερικό της κατασκευής.

Σε αντίθετη περίπτωση η στεγάνωση λειτουργεί σαν αντίστροφο φράγμα υδρατμών και μπορεί να οδηγήσει σε υγρασίες μέσα στην πλάκα της οροφής!

10 Συνήθης κατασκευή θερμό δώματος

Συνήθης κατασκευή (θερμό δώμα) →⑩

Χαλικόστρωση σαν προστατευτική στρώση ($d \geq 5$ cm) για την αποφυγή δημιουργίας φυσαλίδων, απότομων διαφορών θερμοκρασίας, καταπόνησης της στεγάνωσης, βλάβες από υπεριώδη ακτινοβολία. Σε βεράντες και δώματα τοποθετούνται πρόσθετα και στρώσεις (όπως ελαστικές μεμβράνες) κάτω από αυτή την χαλικόστρωση.

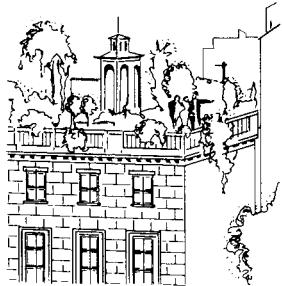
Στεγάνωση σε τρεις στρώσεις με επάλειψη και συγκόλληση από δύο στρώσεις ενισχυμένου ασφαλτόπανου και ανάμεσα σ' αυτές μια στρώση ασφαλτόπανου με ίνες ύψους. Από δύο στοιχεία συγκολλούμενα με ασφαλτικό ($d \geq 5$ mm) ή σαν ψυχρή επένδυση με μονή στρώση αλληλοκαυππόμενων συνθετικών φύλων (να λαμβάνονται μέτρα προστασίας από αναρόφηση από άνεμο).

Στρώση για εξισορρόπηση των πιέσεων από υγρασία με τοποθέτηση διάτρητου ασφαλτόχαρτου για την αποφυγή δημιουργίας φυσαλίδων εξαιτίας της εξάρτησης υπολογίων εργασίας στην κάτω από αυτή στρώσεις.

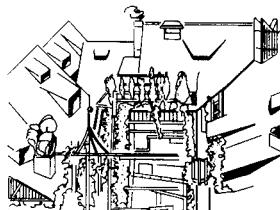
Θερμομόνωση από πλάκες (φελλός, αφρώδες υλικό, υαλοβάμβακα κ.λπ.) κατά το δυνατόν χωρίς αρμούς ή με επικάλυψη των κομματών και πυκνή στερέωσή τους τοποθετούμενη συνήθως σε μία στρώση.

Φράγμα υδρατμών από ασφαλτόπανο ή ασφαλτόχαρτο ή ενδεχομένως από ασφαλτικό υλικό ενισχυμένο με ίνες ύψους ή μεταλλικά φύλλα ή συνθετικό υλικό.

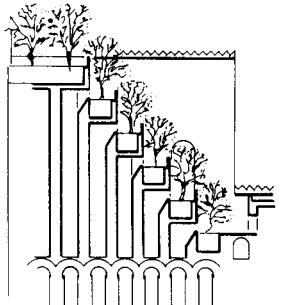
Διαχωριστική στρώση εξομάλυνσης συνήθως χαλαρά τοποθετούμενη Φέρουσα κατασκευή με κλίση → σελ. 89 εδραζόμενη με τρόπο που να αναλαμβάνονται οι διαστολές από τις θερμοκρασιακές μεταβολές (ενδεχομένως δημιουργία αρμούς ολίσθησης άμεσα φέροντα στοιχεία και διαχωρισμός της πλάκας από τους εσωτερικούς τοίχους με τοποθέτηση μιας λωρίδας styropor κολλημένης στην πλάκα).

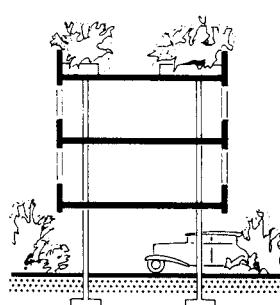
1 Roofgarden σε κτίριο διαμερισμάτων: «πρόγραμμα για μια νέα αρχιτεκτονική»

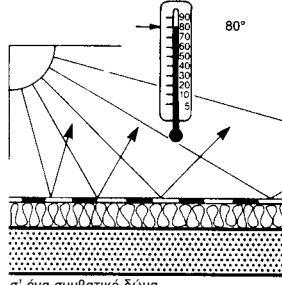
2 Φύτευση με γλάστρες σε μπαλκόνια και βεράντες

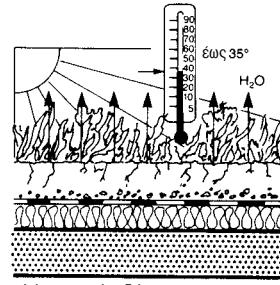
3 Οι κρεμαστοί κήποι της Βαβυλώνας (βος αιώνας π.Χ.)

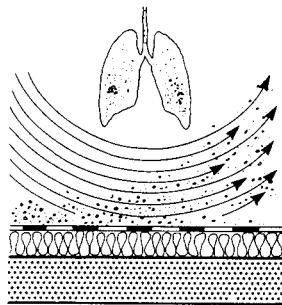
4 Χαμένες επιφάνειες πράσινου ανακτώνται εν μέρει με την φύτευση του δώματος

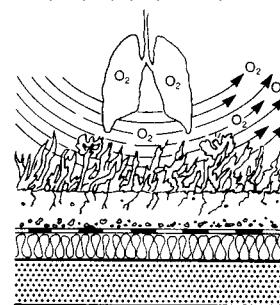
5 Υπερθερμασμένος έρημος αέρας της πόλης → ⑥

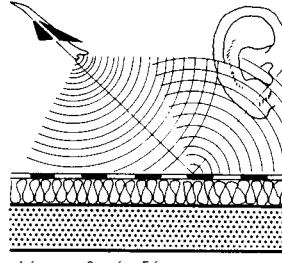
6 Ψυχρότερος και υγρότερος αέρας με την εξάτμιση από τα φυτά

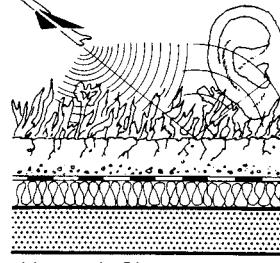
7 Δημιουργία σκόνης και στροβιλισμοί → ⑧

8 Βελτίωση της ατμόσφαιρας με φλετράσιμα και αιχμαλώτιση της σκόνης, καθώς και παραγωγή οξυγόνου από τα φυτά

9 Αντανάκλαση ήχου σε μια σκληρή επιφάνεια → ⑩

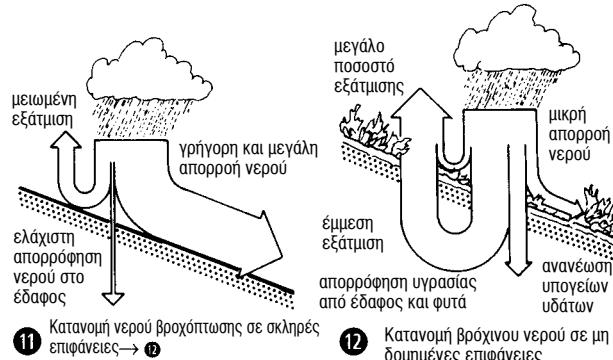
10 Απορρόφηση από μαλακή επιφάνεια των φυτών

Ιστορικά στοιχεία

Φυτεμένα δώματα υπήρχαν ήδη από τον 6ο π.Χ. αιώνα στα κτίρια των Βαβυλωνίων. Στο Βερολίνο το 1890 καλύπτονταν οι αγροικίες για λόγους πυροπροστασίας με μία στρώση φυτοχώματος, πάνω στην οποία φύτρωναν διάφορα φυτά. Ο Le Corbusier ξανανακάλυψε το φυτεμένο δώμα που είχε σχεδίων ξεχαστεί στον αιώνα μας.

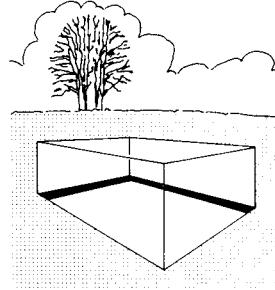
Ιδιότητες του φυτεμένου δώματος

- 1 Μόνωση από το στρώμα αέρα ανάμεσα στο γρασίδι και από την στρώση χώματος με τις ρίζες, όπου δρουν μικροοργανισμοί (παραγωγή θερμότητας).
 - 2 Ηχομόνωση και αποθήκευση θερμότητας.
 - 3 Βελτίωση του αέρα.
 - 4 Βελτίωση του μικροκλίματος.
 - 5 Αξιοποίηση του βρόχινου νερού τόσο στην πόλη, όσο και στην ύπαιθρο με καλύτερο τρόπο.
 - 6 Δομοφυσικά πλεονεκτήματα.
- Η στρώση φυτών και χώματος εμποδίζει τόσο την υπεριώδη ακτινοβολία, όσο και την μεγάλη διακύμανση της θερμοκρασίας στο κτίριο.
- 7 Παγίδευση σκόνης.
 - 8 Στοιχείο διαμόρφωσης/βελτίωσης της ποιότητας ζωής.
 - 9 Ανάκτηση επιφανειών πρασίνου.

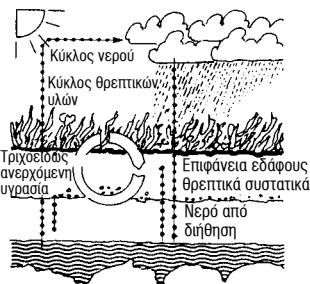

11 Επιφάνειες → ②

12 Κατανομή βρόχινου νερού σε μη δομημένες επιφάνειες

13 Με την κατασκευή μιας κατοικίας χάνεται ένα κομμάτι ελεύθερης γης → ⑭

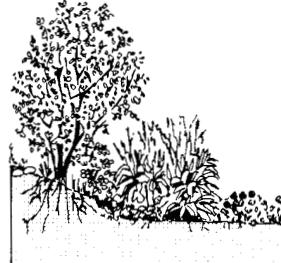

14 Μεγάλο τμήμα της χαμένης επιφάνειας ανακτάται με τη φύτευση του δώματος

15 Φυσική ανακύκλωση νερού και θρεπτικών ουσιών εδάφους

16 Αξία των φυτεμένων επιφανειών (επιτρέπεται θετικά η αίσθηση ευεξίας του ανθρώπου)

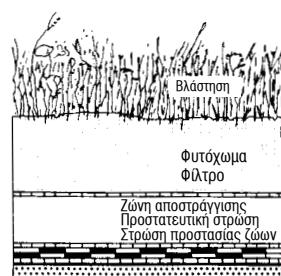
Δομικά στοιχεία

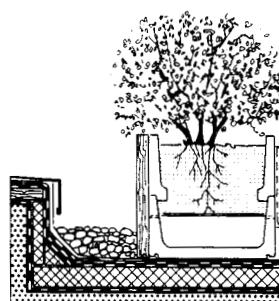
1 Πικνή φύτευση

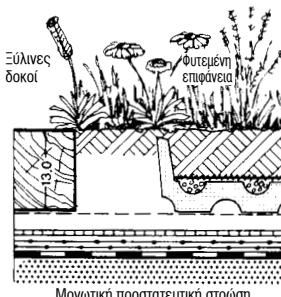
2 Εκτεταμένη φύτευση

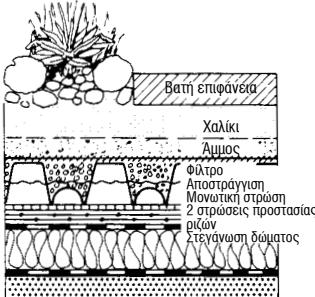
3 Σχηματική τομή φυτεμένου δώματος

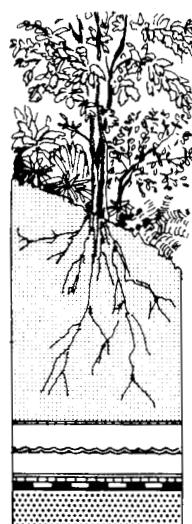
4 Ζαρτινιέρα (οριοθέτηση φυτεμένου χώρου)

5 Φύτευση δώματος με το σύστημα Zinco Florateira

6 Φύτευση δώματος με το σύστημα Zinco-Floradrain

Υψος βλάστησης > 250 cm
Υψος κατασκευής από 35 cm
Επιφανειακό βάρος 3,7 kN/m²
Απαιτούμενο νερό 170 l/m²
Φυλλόχωμα - cm
Χώμα 23 cm
Ζώνη αποστράγγισης 12 cm
Ποτίσμα χειροκίνητο ή αυτόματο

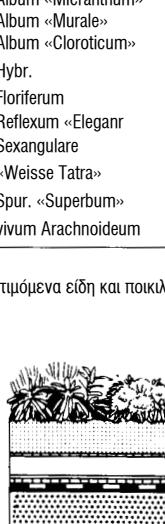
Έως 250 cm
19–35 cm
1,9–3,7 kN/m²
80–170 l/m²
– cm
7–23 cm
12 cm
χειροκίνητο ή αυτόματο

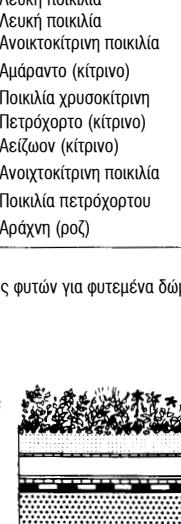
5–25 cm
14 cm
1,4 kN/m²
60 l/m²
– cm
5 cm
9 cm
χειροκίνητο

5–20 cm
12 cm
1,1 kN/m²
45 l/m²
1 cm
4 cm
7 cm
7 cm
χειροκίνητο

5–20 cm
12 cm
1,15 kN/m²
40 l/m²
– cm
7 cm
5 cm
χειροκίνητο

5–10 cm
10 cm
0,9 kN/m²
30 l/m²
1 cm
4 cm
5 cm
χειροκίνητο

1 Φυλλόχωμα
2 Φυτόχωμα
3 Φύτρο
4 Ζώνη αποστράγγισης
5 Μεμβρανή προτ. ριζών
6 Διαχωρ. προσ. στρώση
7 Στεγανωτή δώματος
8 Φέρουσα κατασκευή

Κλίση στέγης

Στις διόριχτες στέγες η κλίση δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 25°. Επιπέδα δώματα θα πρέπει να έχουν κλίση τουλάχιστον 2–3%.

Φύτευση

Πυκνή φύτευση. Το δώμα διαμορφώνεται σαν κήπος με επιπλέον στοιχεία διαμόρφωσης όπως πέργκολες και περίπτερα. Απαιτείται συνεχής περιποίηση και συντήρηση.

Φυτά: γρασίδι, θάμνοι, συστάδες φυτών, δέντρα. Εκτεταμένη φύτευση, η φύτευση έχει ένα λεπτό στρώμα εδάφους και απαιτεί ελάχιστη περιποίηση.

Φυτά: γρασίδι, «φύλλα», θάμνοι, συστάδες.

Κινητό πράσινο. Γλάστρες και ζαρτινιέρες δημιουργούν ένα φυτεμένο χώρο σε βεράντες, στηθαία και μπαλκόνια.

Πότισμα

Φυσικό πότισμα από τη βροχή. Το νερό αποθηκεύεται στη ζώνη αποστράγγισης ή στο χώμα με τις θερεπικές ουσίες.

Όταν το αποθηκευμένο νερό στην ζώνη αποστράγγισης δεν επαρκεί ή δεν ανανεώνεται από την φυσική βροχόπτωση συμπληρώνεται μηχανικά.

Αυτόματο πότισμα «σταγόνας». Ένα σύστημα με λεπτούς σωλήνες ποτίζει την στρώση του χώματος ή την ζώνη αποστράγγισης εξασφαλίζοντας το νερό των φυτών σε ξηρασία.

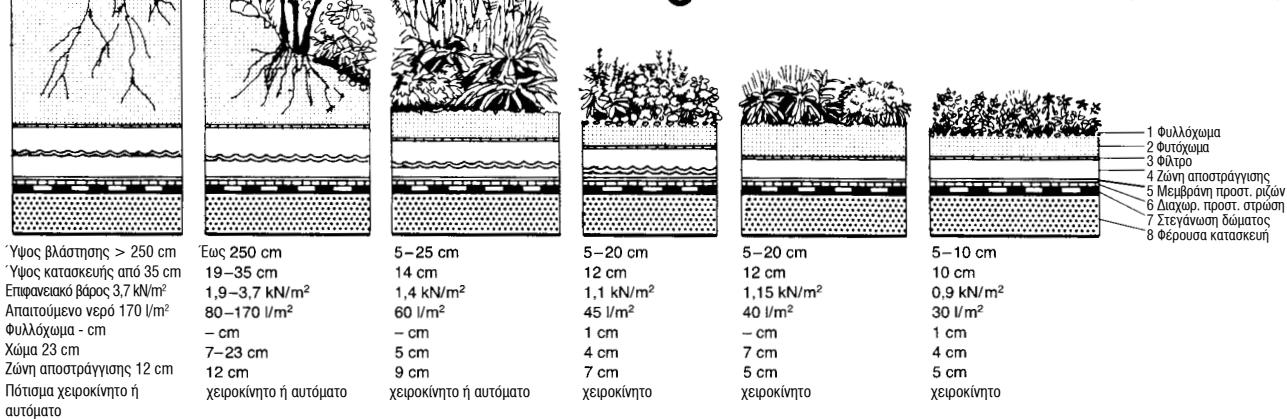
Αυτόματη βροχή. Τοποθετείται πάνω από την στρώση του χώματος.

Λίπανση

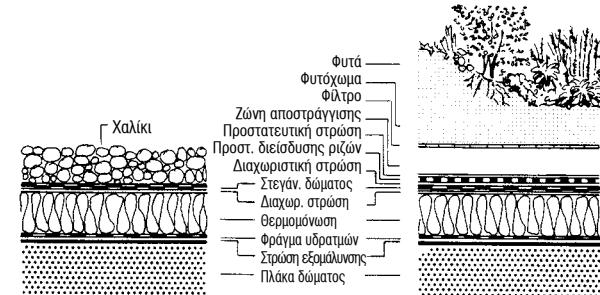
Τα λιπάσματα μπορούν να τοποθετούνται στο χώμα ή να τροφοδοτούνται μέσω τεχνητού ποτίσματος.

Βοτανική ονομασία	Κοινό όνομα (χρώμα του άνθους)	Ύψος	Ανθοφορία
Saxifraga Aizoon	«Σαξιφράγα» (λευκό-ροζ)	5 cm	VI
Sedum Acre	Αείζων οξύφυλλο (κίτρινο)	8 cm	VI–VII
Sedum Album	Πετρόχορτο (λευκό)	8 cm	VI–VII
Sedum Album «Coral Carpet»	Λευκή ποικιλία	5 cm	VI
Sedum Album «Laconicum»	Λευκή ποικιλία	10 cm	VI
Sedum Album «Micranthum»	Λευκή ποικιλία	5 cm	VI–VII
Sedum Album «Murale»	Λευκή ποικιλία	8 cm	VI–VII
Sedum Album «Cloroticum»	Ανοικτοκίτρινη ποικιλία	5 cm	VI–VII
Sedum Hybr.	Αμάραντο (κίτρινο)	8 cm	VI–VII
Sedum Florigerum	Ποικιλά χρυσοκίτρινη	10 cm	VIII–IX
Sedum Reflexum «Elegans»	Πετρόχορτο (κίτρινο)	12 cm	VI–VII
Sedum Sexangulare	Αείζων (κίτρινο)	5 cm	VI
Sedum «Weisse Tatra»	Ανοικτοκίτρινη ποικιλία	5 cm	VI
Sedum Spur. «Superbum»	Ποικιλά πετρόχορτου	5 cm	VI–VII
Sempervivum Arachnoideum	Αράχνη (ροζ)	6 cm	VI–VII

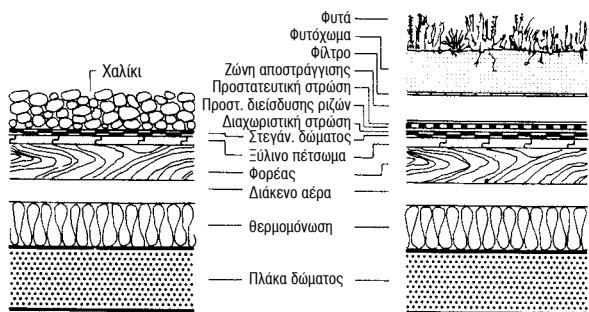
8 Προτιμόμενα είδη και ποικιλίες φυτών για φυτεμένα δώματα (εκτεταμένη φύτευση)

7 Διάφοροι τύποι φύτευσης δώματος

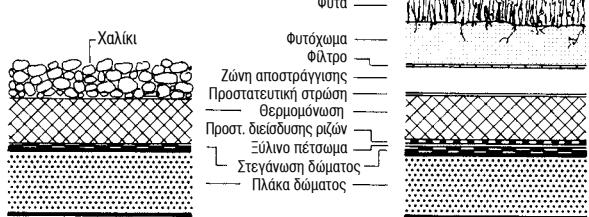
1 Θερμό δώμα → 2

3 Ψυχρό δώμα → 4

2 Θερμό δώμα με φύτευση

4 Ψυχρό δώμα με φύτευση

5 Ανάστροφο δώμα → 6

6 Ανάστροφο δώμα με φύτευση

Κατασκευή

Στρώση φυτοχώματος. Χρησιμοποιείται ανάμεικη με διογκωμένη άργιλο που προσφέρει: σταθερότητα δομής, αερισμό του εδάφους, αποθήκευση νερού και δυνατότητα οργάνωσης της φύτευσης. Λειτουργίες: Αποθήκευση θερεπικών ουσιών, χημικές αντιδράσεις εδάφους (τιμή PH), αερισμός, αποθήκευση νερού.

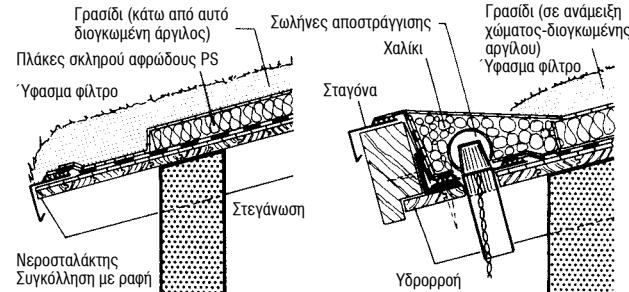
Φίλτρα. Εμποδίζει τη διέλευση χώματος και τη δημιουργία λάσπης στο χώρο της στρώσης αποστράγγισης.

Ζώνη αποστράγγισης. Εμποδίζει την υπερβολική παροχή νερού στα φυτά. Υλικά: Ινοειδή πλέγματα, πλήμματα από αφρώδη υλικά, συνθετικές πλάκες, προστατευτικά υλικά.

Προστατευτική στρώση: Αποσκοπεί στην αποφυγή σημειακών φορτίσεων κατά την κατασκευή.

Στρώση προστασίας από διείσδυση ριζών. Οι ριζες συγκρατώνται με διάφορες συνθετικές μεμβράνες (PVC/ECB και EPDM) από την διείσδυση στην φέρουσα κατασκευή.

Διαχωριστική στρώση. Χωρίζει την φέρουσα κατασκευή από την φύτευση. Τα παραδείγματα → 1 - ④ δείχνουν συνήθεις κατασκευές σε επίπεδα δώματα σε σύγκριση με τα αντίστοιχα φυτεμένα. Πριν από την φύτευση θα πρέπει να ελέγχεται η καλή κατάσταση του δώματος και η σωστή λειτουργία των διαφόρων στρώσεων. Τα παρακάτω σημεία θα πρέπει να προσέχονται ιδιαίτερα: Κατασκευή των στρώσεων (κατάσταση), διαμόρφωση ρύσεων, ανωμαλίες στην πλάκα και αντοχή της, στεγανότητα (φυσαλίδες, ωμαγές), αρμοί διαστολής, περιμετρικές συνδέσεις με άλλα δομικά στοιχεία, σημεία διακοπής (φωταγωγοί, κουπόλες φωτισμού, υδρορροές), σημεία απορροής. Ακόμα και κεκλιμένες στέγες μπορούν να φυτευτούν. Η κεκλιμένη στέγη → ⑨ → ⑫ θέτει ωστόσο συγκεκριμένες κατασκευαστικές απαιτήσεις ως προϋπόθεση (κίνδυνος ολίσθησης, ξήρανσης).

11 Λεπτομέρεια παρυφής κεκλιμένη στέγη

12 Λεπτομέρεια παρυφής → 11

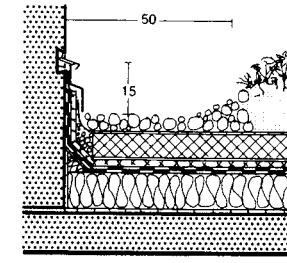
Διάστρωση πλακών σε υπόστρωμα άμμου φίλτρου

Στοιχεία αποστράγγισης

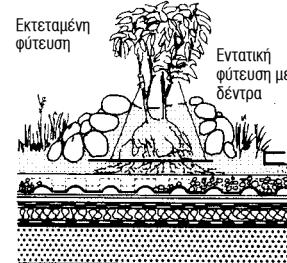
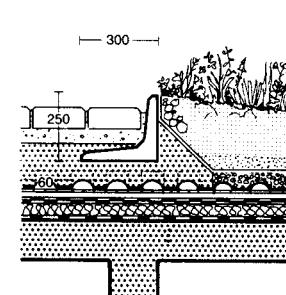
Μεμβράνη προστασίας διείσδυσης ριζών

Στεγάνωση

13 Φρέατιο ελέγχου απορροής

14 Σύνδεση σε τοίχο με στεγανωτικές λουριδίες

15 Μετάβαση από χώρο κυκλοφορίας οχημάτων σε εντατική φύτευση δώματος

16 Μετάβαση από βατό δώμα σε εκτεταμένη φύτευση

7 Φύτευση δώματος εκ των υστέρων με ελάχιστη παρέμβαση

9 Φύτευση κεκλιμένης στέγης

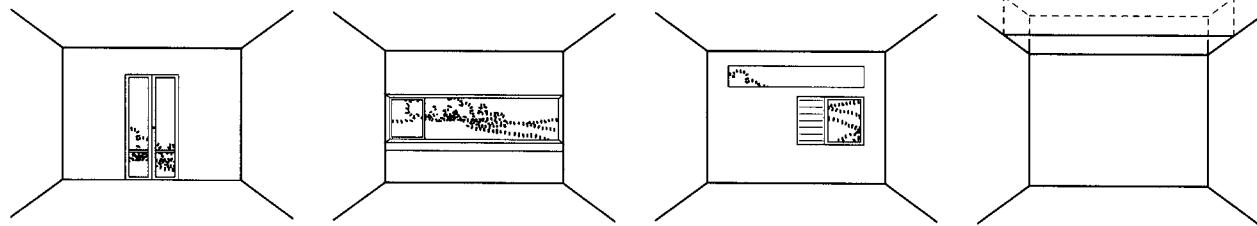

10 Φύτευση στέγης με μεγάλη κλίση

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

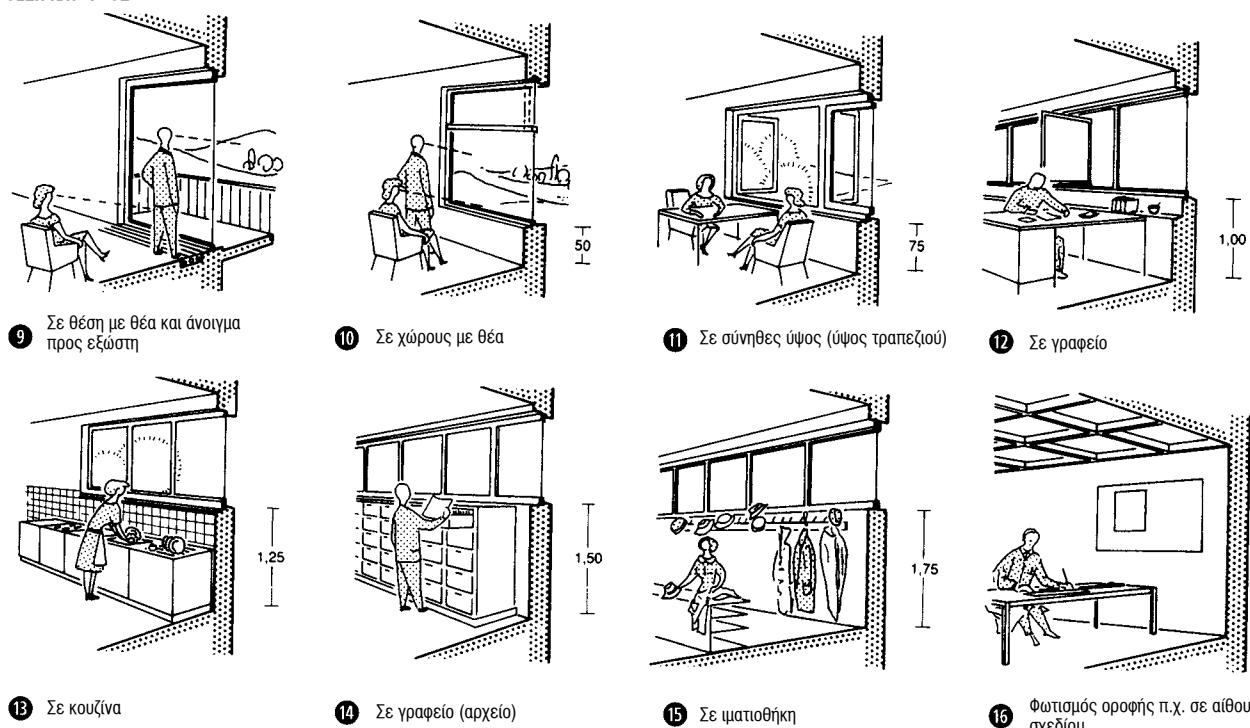
ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Δομικά στοιχεία

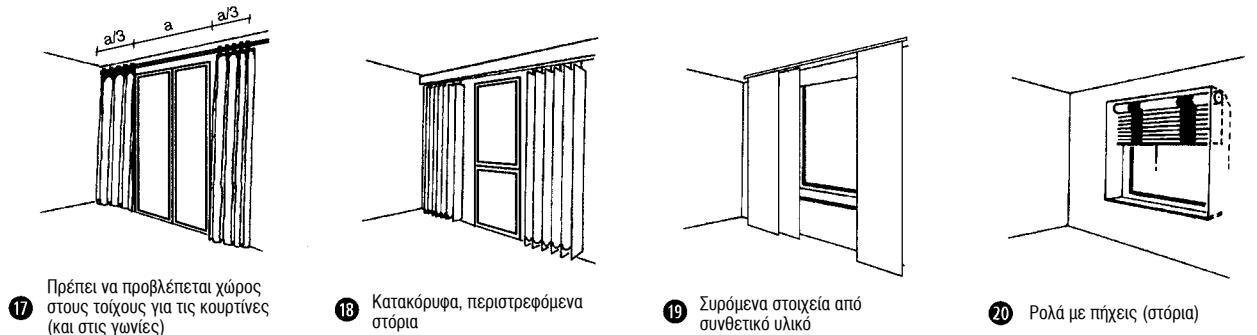

- ① Κατακόρυφο παράθυρο μέχρι το δάπεδο με πλευρικά τοποθετούμενο θερμ. σώμα
- ② Οριζόντιο παράθυρο με ανοιγόμενο τμήμα «σπηθάδιο» για τοποθέτηση θερμ. σώματος
- ③ Σύνθετη ανοιγμάτων ο φεγγίτης φωτίζει το χώρο ως το βάθος, το παράθυρο εξυπηρετεί τη θέα και τον αερισμό
- ④ Φεγγίτης για διάχυτο φως
- ⑤ Άνοιγμα με έρκερ (σέρρα)
- ⑥ Γυάλινος τοίχος με εσωτερικό κιγκλίδωμα και μικρά ανοιγμάτα για τον αερισμό σε ηχομονωτικό πλαίσιο
- ⑦ Διπλό άνοιγμα με ενδιάμεσο βατό χώρο (πρόσοψη σαν δεύτερο κέλυφος, λειτουργία σέρρας)
- ⑧ Πλαστικά διαμορφωμένος τοίχος με παράθυρα στην εσωτερική ή την εξωτερική πλευρά

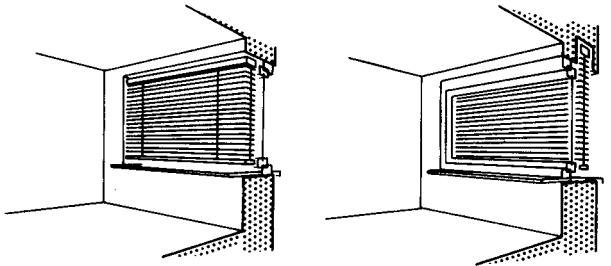
ΘΕΣΗ ΚΑΤ' ΥΨΟΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΘΕΑΣΗ

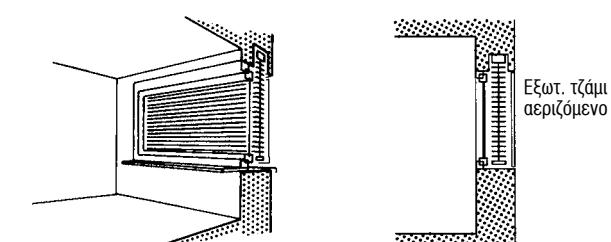

ΗΛΙΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

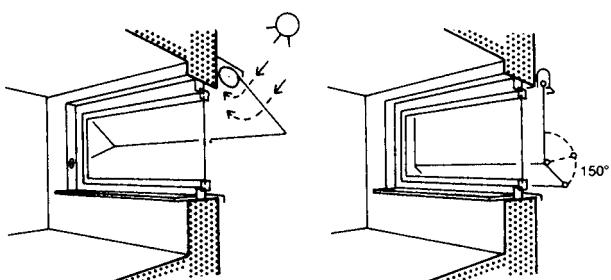

① Εξωτερικές περσίδες, ο ήλιος περνά το υαλοστάσιο (αντενδεικνυμένη διάταξη)

② Εξωτερικές περσίδες

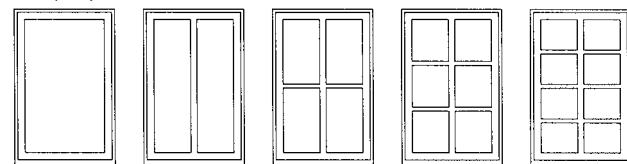

③ Εξωτερικές περσίδες με επιπλέον ανακλαστική γυάλινη επιφάνεια για ηλιοπροστασία

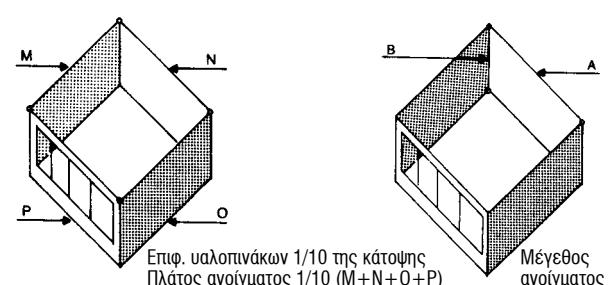

④ Μαρκίζες και τέντες προστατεύουν από την ακτινοβολία του ήλιου και τη ζέστη

⑤ Ρυθμιζόμενη τέντα με μαρκίζα

⑥ Παραδείγματα καθαρής επιφάνειας φωτισμού σε διάφορους τύπους ανοιγμάτων

⑦ Ανοιγματα σε βιομηχανικό κτίριο

⑧ Ανοιγματα σε χώρους με ύψος ≥ 3,5 m

ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Δομικά στοιχεία

Το παράθυρο ως δομικό στοιχείο σ' έναν τοίχο εκτός από την συμπλήρωση του εξωτερικού κέλυφους αναλαμβάνει 3 βασικές λειτουργίες ως άνοιγμα. Ρυθμίζει την ποσότητα του φυσικού φωτισμού και τον αερισμό του χώρου, καθώς και τη δυνατότητα θέας προς τα έξω, αλλά και προς το εσωτερικό του κτιρίου. Αυτές οι λειτουργίες μπορούν να αναλυθούν σε επιψέρουσα στοιχεία. Οπές αερισμού, ηλιοροφές ή βιτρίνες αναλαμβάνουν αντίστοιχα κάποιες από τις πιο πάνω αναφερθείσες λειτουργίες.

Για το μέγεθος και τη θέση των ανοιγμάτων θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι τοπικοί κανονισμοί, καθώς και οι προδιαγραφές για φυσικό φωτισμό των χώρων, αλλά κυρίως συγκεκριμένες αρχιτεκτονικές επιλογές. Τα παράθυρα αποτελούν σημαντικό στοιχείο διαμόρφωσης της άνηξ. Σημαντικοί παράγοντες είναι η θέση στον τοίχο: παράθυρα που βρίσκονται στην εσωτερική πλευρά του τοίχου τονίζουν το πάχος του, παράθυρα που τοποθετούνται στην εξωτερική πλευρά δημιουργούν την αίσθηση μιας ενιαίας επιφάνειας στο εξωτερικό περιβάλλημα. Οι αναλογίες πλάτους και ύψους, ο τρόπος κατασκευής του υαλοπίνακα και του υαλοστασίου (διάφανο πλαίσιο, αριθμός φύλλων και ενδεχομένως πάχος κάσας) και η σχέση προς τα υπόλοιπα ανοίγματα του τοίχου, αποτελούν σημαντικά στοιχεία.

Στον εσωτερικό χώρο η θέση του παραθύρου οδηγεί το φως με τέτοιον τρόπο, που να αναδεικνύει την αρχιτεκτονική του ποιότητα. Σημαντική είναι η θέση του ανοίγματος στην κάτοψη, αλλά ενδεχομένως χρειάζεται και η τοποθέτηση πετασμάτων ή και αυλοπινάκων που οδηγούν το φως σε συγκεκριμένη κατεύθυνση. Ο τρόπος ανοίγματος του παράθυρου καθορίζει τη χρηστική του ποιότητα ως στοιχείο αερισμού. Τι βάθος καταλαμβάνει το φύλλο του παράθυρου κατά το άνοιγμά του μέσα στο χώρο; Η ποδιά του παραθύρου μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σε περίπτωση που ανοίγει το παράθυρο (τα ανακλινόμενα παράθυρα δεν βοηθούν στον καλό αερισμό του χώρου & προσφέρουν μόνο μια αργή ροή του αέρα). Επιπλέον μπορούν για τα παράθυρα να θεούν πρόσθετες προδιαγραφές για πυροπροστασία ή αντοχή για λόγους ασφαλείας και μείωση θορύβου. Καπηγορίες αντοχής βλ. σελ. 105 και 116. Αν το παράθυρο βρίσκεται σε όδευση διαφυγής θα πρέπει η καθαρή της επιφάνεια να είναι τουλάχιστον 0,9 m × 1,2 m και δεν πρέπει να είναι περισσότερο από 1,2 m ψηλότερο από το δάπεδο.

Ανακαίνιση

Αν τα παράθυρα αντικαίνονται από άλλα περισσότερο θερμομονωτικά θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στη σύνδεση με τον τοίχο. Σε τελείως στεγανά παράθυρα υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθεί, σε άλλα όχι τόσο θερμομονωτικά δομικά στοιχεία, εσωτερική υγρασία και μούχλα! Σε περίπτωση αντικαίνασης για λόγους που σχετίζονται με το φωτισμό και τη διαμόρφωση της πρόσοψης δεν θα πρέπει να αλλάζουν οι καθαρές διαστάσεις των ανοιγμάτων (πλαίσιο, φύλλα και πάχος κάσας και καϊτιών →⑥).

Χώροι κατοικίας

Η ελάχιστη απαίτηση για καθαρό χώρο ανοίγματος σε χώρους διημέρευσης κυμαίνεται σύμφωνα με τους τοπικούς κανονισμούς μεταξύ 1/8 και 1/10 της επιφάνειας του χώρου. Επιπλέον στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται στο σχεδιασμό είναι η απόσταση από έναντι ευρισκόμενα κτήρια (σκιασμός) και οι προδιαγραφές των κανονισμών θερμομόνωσης. Για βελτιστοποίηση της ενεργειακής απόδοσης μπορούν να χρησιμοποιούνται τα ίδια κριτήρια και για χώρους εργασίας.

Χώροι εργασίας

Εκτός από τα παραπάνω, για τον υπολογισμό της επιφάνειας των ανοιγμάτων, μπορούν να ληφθούν υπόψη οι εξής κανόνες: το συνολικό πλάτος όλων των ανοιγμάτων με θέα προς τα έξω πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσο με το 1/10 του συνολικού μήκους όλων των τοίχων ενός χώρου →⑦. Η δυνατότητα για θέα προσδιορίζεται στο ύψος του ματιού (ύψος ποδιάς από 85 έως 1.25m →σελ. 94 ④-⑧).

Για χώρους εργασίας με ύψος μεγαλύτερο από 3,5m πρέπει η επιφάνεια των υαλοπινάκων να είναι τουλάχιστον ίση με το 30% της επιφάνειας των τοίχων →⑧.

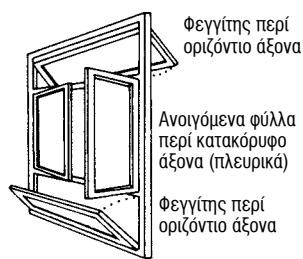
Για χώρους, που οι διαστάσεις τους αντιστοιχούν με χώρους κατοικίας ισχύει: ελάχιστο ύψος υαλοπινάκων 1,3m.

Στη βάση της λογικής για αξιοποίηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας θα πρέπει τα παράθυρα να κατασκευάζονται κατά τρόπο τέτοιο που να εξασφαλίζεται η ελάχιστη δυνατή θερμική απώλεια και η μέγιστη δυνατή είσοδος θερμότητας και ο σχεδιασμός αυτός πρέπει να γίνει από εξειδικευμένους επιστήμονες.

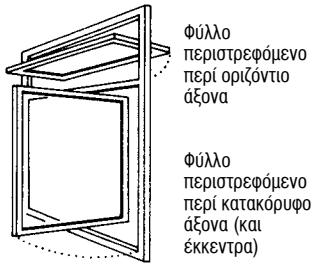
ΤΥΠΟΙ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ

ΠΑΡΑΘΥΡΑ

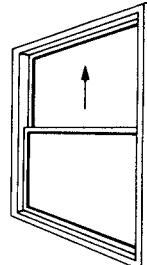
Δομικά στοιχεία

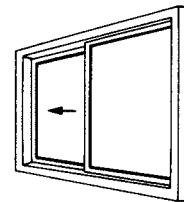
① Ανοιγόμενα φύλλα (με μεντεσέδες) προς τα έξω και προς τα μέσα

② Ανοιγόμενα φύλλα περιστρεφόμενα περί άξονα

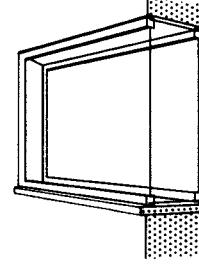
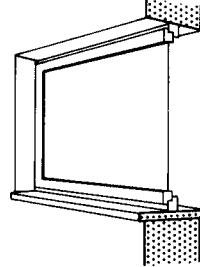
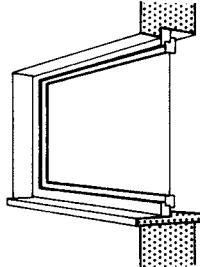
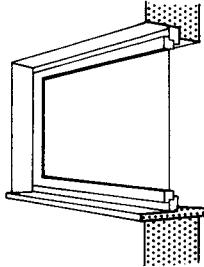

③ Κατακόρυφα συρόμενο παράθυρο

④ Οριζόντια συρόμενο παράθυρο

ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΟΙΓΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

Διφύλλα παράθυρα

Τριφύλλα παράθυρα

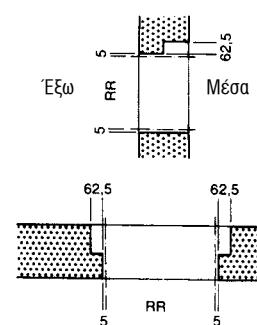
Τετράφυλλα παράθυρα

Μονόφυλλα παράθυρα		Διφύλλα παράθυρα		Τριφύλλα παράθυρα		Τετράφυλλα παράθυρα									
375	500	625	750	875	1000	1125	1250	1375	1500	1625	1750	1875	2000	2125	2250
3x3	4x3	5x3	6x3	7x3											
3x4	4x4	5x4	6x4	7x4	8x4										
4x5	5x5		7x5	8x5											
4x6	5x6	6x6	7x6	8x6											
4x7	5x7	6x7	7x7	8x7	9x7				12x7	13x7					
4x8	5x8		7x8	8x8	9x8	10x8			12x8	13x8	14x8		16x8		
4x9	5x9		7x9	8x9	9x9	10x9			12x9	13x9	14x9		16x9	17x9	
4x10	5x10		7x10	8x10	9x10	10x10			12x10	13x10	14x10		16x10	17x10	
5x11				8x11	9x11	10x11			13x11	14x11			17x11		
					9x12	10x12									
							9x16	10x16	8	8					
							9x17	10x17	8	8					
									9x18	10x18	8	8			

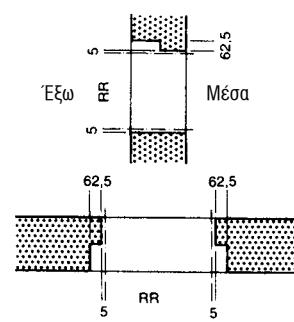
Υπόμνημα

- Προτιμώμενες διαστάσεις
- Διαστάσεις
- Προτιμώμενες διαστάσεις για συνεχόμενα παράθυρα
- ◎ Προτιμώμενες διαστάσεις για πορτοπαράθυρα
- ☒ Προτιμώμενες διαστάσεις για φεγγίτες υπογείων
- ▣ Προτιμώμενες διαστάσεις για παράθυρα πλυντηρίων

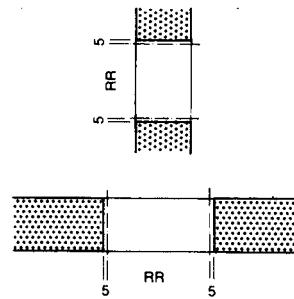
⑨ Κατασκευαστικές διαστάσεις ανοιγμάτων για τοποθέτηση παράθυρων DIN 18050

⑩ Ανοιγμα 1 (προς τα μέσα)

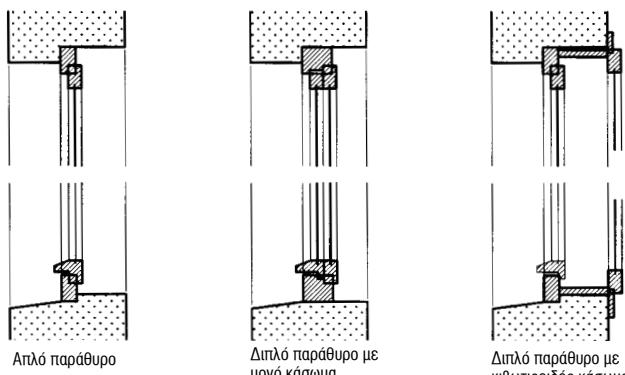

⑪ Ανοιγμα 2 (προς τα έξω)

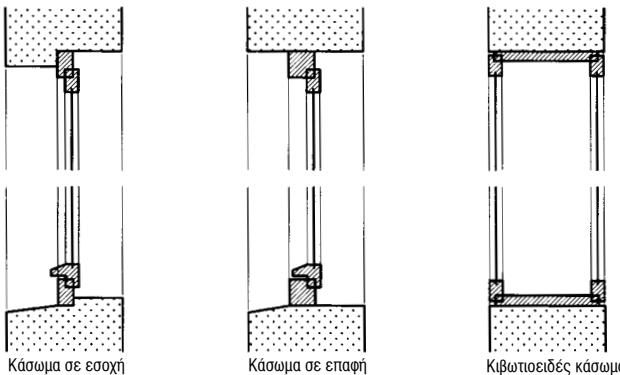

⑫ Ανοιγμα 3 (χωρίς εσοχή)

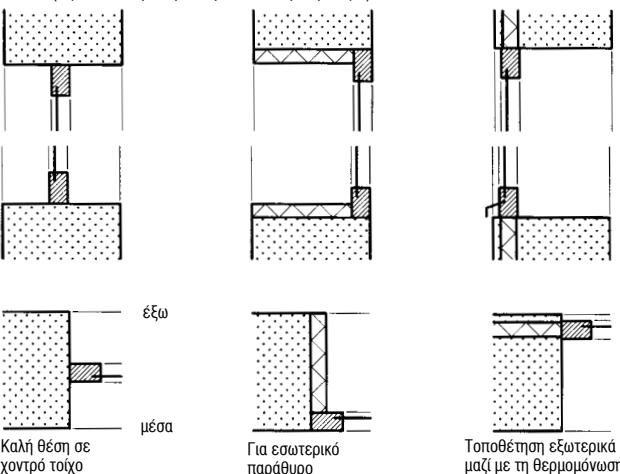
ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΣΗ

① Είδη παραθύρων βάσει του τρόπου ανοίγματος

② Είδη παραθύρων με βάση τον τύπο του κασώματος (εξωτ. πλευρά αριστερά, εσωτερική δεξιά)

Σε ενδιάμεση μόνωση, τοποθέτηση στο επίπεδο της μόνωσης

Εξωτερικά σε μετάθεση ως προς τη μόνωση με περιψετρικό πλαίσιο σε φέροντα τοίχο

③ Θέση του ανοίγματος στον τοίχο

Δομικά
στοιχεία

Η διάκριση των παραθύρων γίνεται στη βάση του τοίχου των φύλων →① και τον τοίχο του κασώματος →②. Οι μεγάλες απαιτήσεις για θερμομόνωση και ηχομόνωση στα παράθυρα καθορίζουν μια σειρά μορφών και τύπων κατασκευής. Η θέση του παραθύρου στον τοίχο είναι ένα βασικό στοιχείο διαμόρφωσης της πρόσοψης. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η θέση της θερμομονωτικής στρώσης, καθώς και η απαιτούμενη ηλιοπροστασία →③. Ένα εξωτερικό υαλοστάσιο (χωρίς κινητό φύλλο) εξυπηρετεί όπως και στις αεριζόμενες/ανηρτημένες προσόψεις σαν ανεμοφράκτης για τα συστήματα σκίασης και επιτρέπει φυσικό αερισμό σε περίπτωση ισχυρών ανέμων και βροχής. Τοποθέτηση του ανοίγματος σε διαφορετικό επίπεδο από ότι η μόνωση θα πρέπει να αποφεύγεται, καθώς οδηγεί σε θερμογεφύρες και προβλήματα στεγανότητας. Οι επιτρεπόμενες ανοχές για τη διαμόρφωση των ανοιγμάτων προσδιορίζονται στο DIN 18201. Η απόκλιση από τις προδιαγραφές επιτρέπεται για ανοίγματα με μήκος μέχρι 3 m να φτάνει τα 12 m και για δομικά στοιχεία μέχρι 6 m τα 16 m. Τα εξωτερικά παράθυρα και πορτοπαράθυρα θερμαινόμενων χώρων θα πρέπει να κατασκευάζονται με μονωτικά κρύσταλλα ή με διπλά κρύσταλλα. Ο συντελεστής θερμοδιαπερατότητας για τα παράθυρα θα πρέπει να προσδιορίζει ότι σύμφωνα με τον EnEV 2002 σε συνδυασμό με το συνολικό υπολογισμό της θερμομόνωσης του κτιρίου. Κατά τον υπολογισμό δεν λαμβάνονται υπόψη ενεργειακά κέρδη από την τηλική ακτινοβολία →σελ. 499. Σε νέες κατασκευές, αποκαταστάσεις και ανακαίνισεις σε υφιστάμενα κτίρια να χρησιμοποιούνται οι τιμές του πίνακα →④. Επιπλέον τα παράθυρα τα πορτοπαράθυρα και οι φεγγίτες οροφής θα πρέπει να ικανοποιούν τις απαιτήσεις για στεγανότητα και αναέρωση του αέρα ενός χώρου. Βλέπε πίνακα →⑤.

A/A	Δομικό στοιχείο	Μέτρα σύμφωνα με	Κτίριο κατά § 1 μερ. 1 No. 1	Κτίριο κατά § 1 μερ. 1 No. 2
2 a	Εξωτερικά παράθυρα πορτοπαράθυρα Ανοίγματα οροφής	No.2 a & 2 b	1,7 ²⁾	2,8 ²⁾
2 b	Υαλοστάσια	No.2 c	1,5 ³⁾	Χωρίς απάντηση
2 c	Αναρτημένες προσόψεις	Γενικά	1,9 ⁴⁾	3,0 ⁴⁾
3 a	Εξωτ. παράθυρα, πορτοπαράθυρα, ανοίγματα τομής με ειδικούς υαλοπίνακες	No.2 a & b	2,0 ²⁾	2,8 ²⁾
3 b	Ειδικοί υαλοπίνακες	No.2 c	1,6 ³⁾	Χωρίς απάντηση
3 c	Αναρτημένες προσόψεις με ειδικούς υαλοπίνακες	No.6 εδ. 2	2,3 ⁴⁾	3,0 ⁴⁾

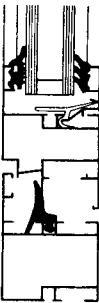
- 1 Συντελεστής θερμοπερατότητας του δομικού στοιχείου λαμβανομένου υπόψη των νέων και των υφιστάμενων στρώσεων για τον υπολογισμό των αδιαφανών στοιχείων να χρησιμοποιείται το DIN EN ISO 6946-111.
- 2 Ο συντελεστής θερμοπερατότητας του παραθύρου πρέπει να αναγράφεται στις τεχνικές προδιαγραφές του προϊόντος ή να υπολογίζεται βάση του DIN EN ISO 10077-1:2000-11.
- 3 Συντελεστής θερμοπερατότητας αυλοπίνακα: θα πρέπει να λαμβάνεται από τις προδιαγραφές του δομικού στοιχείου ή να υπολογίζεται βάση του DIN EN ISO 673:2001-1.
- 4 Συντελεστής θερμοπερατότητας της αντρητημένης πρόσοψης προσδιορίζεται με βάση τους γνωστούς κανόνες της τεχνικής.

④ Τιμές υπολογισμού των συντελεστών θερμοδιαπερατότητας για υαλοστάσια (Ug) και παράθυρα (με κασώματα) (Uw)

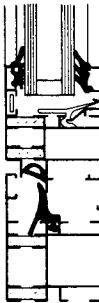
A/A	Άριθμός των πλήρων ορόφων του κτιρίου	Κατηγορία αρμών κατά DIN En 12 207-1:2000-06
1	Έως 2	2
2	Πάνω από 2	3

- 5 Κατηγορίες διαπερατότητας αρμών για εξωτερικά παράθυρα, πορτοπαράθυρα και φεγγίτες οροφής

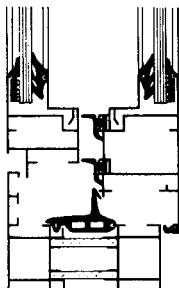
Δομικά στοιχεία

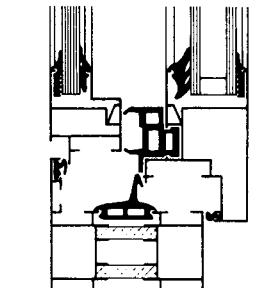
1 Παράθυρο αλουμινίου με φύλλο στο πάχος της κάσας

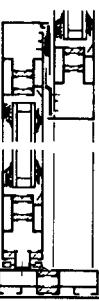
2 Παράθυρο αλουμινίου με θερμικά διαχωρισμένες διατομές, ηχοπροστασία έως 37 dB

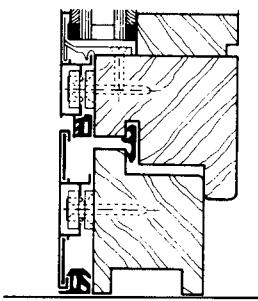
3 Διπλό παράθυρο αλουμινίου, ενδιάμεση ηλιοπροστασία, ηχομόνωση έως 47 dB

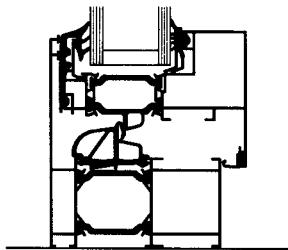
4 Διπλό παράθυρο αλουμινίου, θερμομονωμένο, ηχομόνωση έως 47 dB

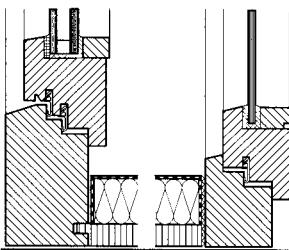
5 Συρμένο παράθυρο αλουμινίου, θερμομονωμένο, ηχομόνωση έως 35 dB

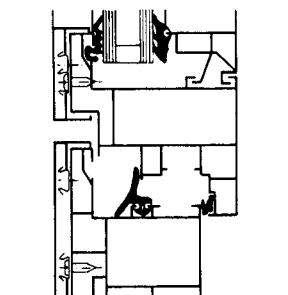
6 Παράθυρο από ξύλο και αλουμίνιο, ηχομόνωση έως 40 dB

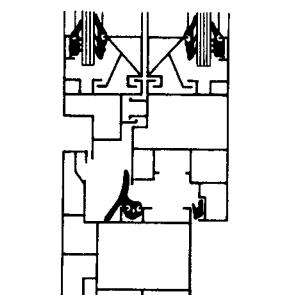
7 Συνθετικό παράθυρο, πρόσθετο πλαίσιο αλουμινίου, ηχομόνωση έως 40 dB

8 Ξύλινο παράθυρο

9 Συνθετικό παράθυρο, πρόσθετο πλαίσιο αλουμινίου, ηχομόνωση έως 42 dB

10 Συνθετικό παράθυρο με διπλά υαλοστάσια, μεταξύ των υαλοπινάκων ηλιοπροστασία, ηχομόνωση έως 45 dB

Η επιλογή για τον τρόπο κατασκευής ενός παραθύρου, το υλικό ή η επιφανειακή επεξεργασία ακολουθούν τις τεχνικές και μορφολογικές επιθυμίες, στη βάση των γενικότερων απαιτήσεων για το δομικό στοιχείο, στο οποίο βρίσκονται τα παράθυρα.

Βασικά στοιχεία για την κατασκευή: Μέγεθος, μορφή, χωρισμός σε επιμέρους υαλοστάσια, τρόπος ανοίγματος, υλικό πλαισίου και επιφανειακή επεξεργασία. Για την εξασφάλιση της στεγανότητας από ανεμόβροχο για μεγάλο χρονικό διάστημα παίζει ρόλο η διαμόρφωση της εσοχής και η τοποθέτηση της στεγανώσας. Εντοιχισμένα στοιχεία όπως ρολά, πρεβάζια και στόμια εξαερισμού πρέπει να κατασκευάζονται με βάση τις ηχομονωτικές απαιτήσεις του ανοίγματος. Τεχνικές απαιτήσεις: στεγανότητα από ανεμόβροχο, δυνατότητα αερισμού και από τους αρμούς, θερμομόνωση, ηχομόνωση, πυροπροστασία, ασφάλεια, ανθεκτικό σε οξεία υαλοπίνακες.

Τύπος άρδη	Αποστολή πυράθρου από τον άρδη της θύρας (m)	Κύκλοροήσης φορτού πυράθρου κατεβαίνοντας ανά ώρα	Περ. άρ. θρόμπων	Σχετική περιοχή θύρας θρόμπων	Μέτρο άρ. εξατετρικού θρόμπου (σε dB)	Απαιτούμενο στεγανότητας ή ηχομόνωσης σε dB (σε dB) πλαισίου προβλέπεται ότι η θύρα διατηρείται σε κατοικίες
Δευτ. άρδης κατοικίας	< 35	< 10	0	0	≤ 50	25(30)
Δευτ. άρδης κατοικίας (ύδωρ ρεύματα)	26 έως 35 11 έως 25 ≥ 10	10 έως 50	I II III IV V	I II III IV V	51 έως 55	25(30)
Συλλεκτήρια άρδης (ύδωρ ρεύματα)	36 έως 100 26 έως 35 11 έως 25 ≤ 10	50 έως 200	II III IV V	II III IV V	56 έως 60	30(35)
Επαρχιακή άρδης (ύδωρ ρεύματα)	101έως 300 101έως 300 36 έως 100 11 έως 35 ≤ 10	200 έως 1000	III IV V	III IV V	61 έως 65	35(40)
Συλλεκτήρια άρδης (ύδωρ ρεύματα) σε πόλη	101έως 300 36 έως 100 101έως 300 300	1000 έως 3000	IV V	IV V	66 έως 70	40(45)
Θύρα κυρίας κυκλοφορίας σε έναν κατηγορία	≥ 35	3000 έως 5000	V	V	> 70	45(50)
Θύρα κυρίας κυκλοφορίας (4-6 ρεύματα) Θύρα ταχείας κυκλοφορίας και έναν κατηγορία	≤ 100					

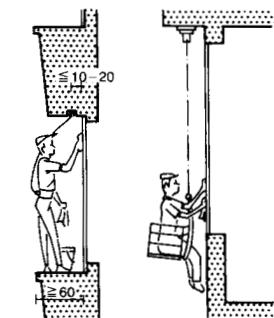
1) Οπαί αιδοί αυτές διέρχονται από βιομηχανικές περιοχές ισχύει η αύξανση επομένων προς τα πάνω κατηγορία θύρων

11 Ένταση θορύβου

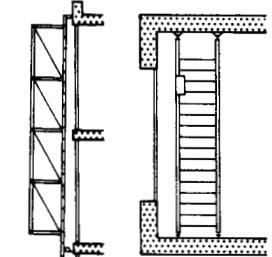
12 Επιλογή της σωστής ηχομόνωσης

Κατηγορία ηχομόνωσης	Δείκτης ηχομόνωσης dB	Υποδείξεις για κατασκευαστικά χαρακτηριστικά παραθύρων και εγκαταστάσεις φύσεων αερισμού
6	50	Κιβωτοιειδή παράθυρα με χωριστή κάσα ιδιαίτερα στεγανή, μεγάλη απόσταση υαλοπινάκων και χρησιμοποίηση χοντρού γυαλιού.
5	45 – 49	Κιβωτοιειδή παράθυρα με ειδική στεγάνωση, μεγάλη απόσταση υαλοπινάκων και χρησιμοποίηση χοντρού γυαλιού, διπλά συμπαγή παράθυρα με ανοιγόμενα φύλλα ιδιαίτερης στεγάνωσης. Απόσταση υαλοπινάκων περίπου 100 mm και χρησιμοποίηση χοντρών γυαλιών.
4	40 – 44	Κιβωτοιειδή παράθυρα με πρόσθετη στεγάνωση και μέσου πάχους υαλοπινάκων. Διπλά παράθυρα, απόσταση υαλοπινάκων πάνω από 60 mm και χρησιμοποίηση χοντρού γυαλιού.
3	35 – 39	Κιβωτοιειδή παράθυρα χωρίς πρόσθετη στεγάνωση με μέσου πάχους υαλοπινάκων. Διπλά παράθυρα με πρόσθετη στεγάνωση, συνήθης απόσταση υαλοπινάκων και χρησιμοποίηση χοντρού γυαλιού. Μονοτικοί υαλοπινάκες σε βαριά πολλαπλή διατομή 12 mm γυαλί, σε σταθερά υαλοστάσια ή στεγανά παράθυρα.
2	30 – 34	Διπλά παράθυρα με πρόσθετη μόνωση και μέσου πάχους υαλοπινάκων. Διπλά μονοτικά τζάμια, σε σταθερά υαλοστάσια ή στεγανά παράθυρα 6 mm κρύταλλο σε σταθερά υαλοστάσια ή στεγανά παράθυρα.
1	25 – 29	Διπλά παράθυρα με πρόσθετη μόνωση και μέσου πάχους γυαλί. Λεπτοί μονοτικοί υαλοπινάκες σε παράθυρα χωρίς πρόσθετη στεγάνωση.
0	20 – 24	Μη στεγανά παράθυρα με απλούς ή μονωτικούς υαλοπινάκες.

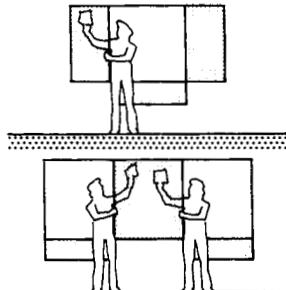
13 Κατηγορίες ηχομόνωσης παραθύρων (Απόσπασμα από τις οδηγίες VDI, αρ. 2719)

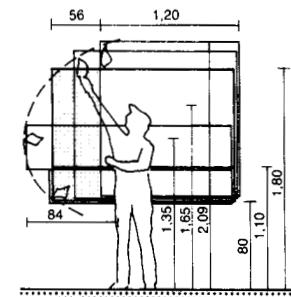
1 Ασφάλεια με κάλαθο και ζώνη

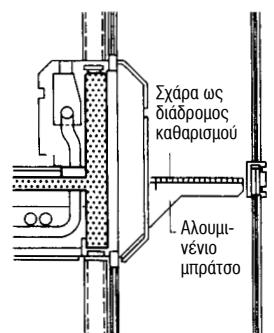
2 Παράλληλη κλίμακα ασφαλείας για 3-4 ορόφους

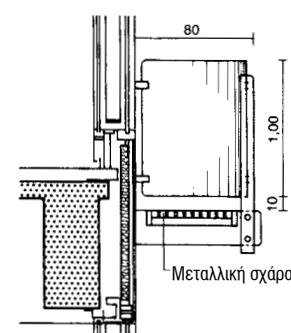
3 Καθαρισμός γειτονικών παραθύρων

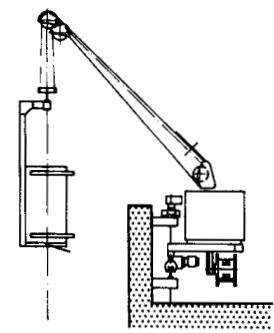
4 Θεωρητική επιφάνεια καθαρισμού

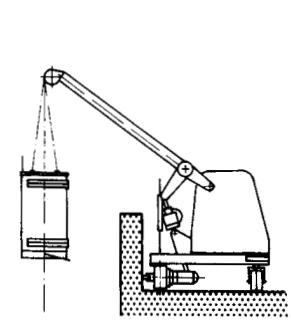
5 Διάδρομος καθαρισμού

6 Μπαλκόνι καθαρισμού

7 Ανελκυστήρας καθαρισμού όψης (για 1 άτομο)

8 Ανελκυστήρας καθαρισμού όψης (για 1 άτομο)

Ανελκυστήρες προσόψεων και γερανοί

Την ασφάλεια από πτώση εξασφαλίζουν ζώνες, που αγκυρώνονται σε οδηγούς, δίχτια και καλάθια ασφαλείας κ.λπ. → 1

Για τον καθαρισμό ανοιγμάτων με σταθερά υαλοστάσια και προσόψεων υπάρχουν διάφοροι τύποι ανελκυστήρων πρόσοψης και γερανοί → 8-11. Εξυπηρετούν για συντήρηση και ενδεχόμενες επισκευές.

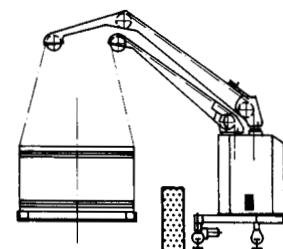
Εάν τοποθετηθούν εγκαίρως μπορεί να χρησιμοποιηθούν και για την εκτέλεση οικοδομικών εργασιών του κτιρίου (τοποθέτηση περιστών, συναρμολόγηση παραθύρων κ.λπ.). Με μικρές κατασκευαστικές αλλαγές οι ανελκυστήρες πρόσοψης και οι μικροί γερανοί μπορούν να χρησιμοποιούνται και ως μηχανισμοί διαφυγής σε περίπτωση πυρκαγιάς. Κατασκευάζονται σαν κινητές κλίμακες σε ράγες, σαν ανηρτημένοι εξώστες χωρίς ράγες ή εξώστες πάνω σε ράγες που στερεώνονται στην οροφή ή στα στηθαία.

Ανεμόσκαλες τοποθετημένες σε ράγες από ελαφρά μέταλλα → 2. Πλάτος ανεμόσκαλας 724 έως 840 mm, συνολικό μήκος των 25 m, ανάλογα με τη μορφή του κτιρίου. Μέγιστο φορτίο 200 kg (2 άτομα και μηχάνημα). Μια παραλλαγή είναι η τοποθέτηση διαδρόμων συντήρησης - καθαρισμού → 5 και σταθερών εξωστών → 6.

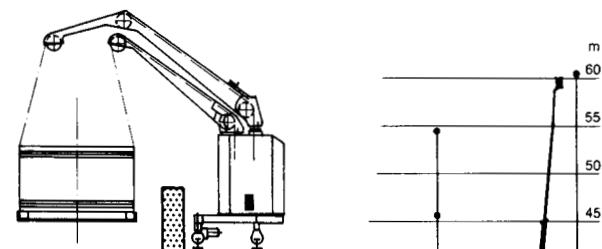
Είδος κτιρίου	Εξωτ. παράθυρα	Φεγγίτες οροφής
Γραφεία	Κάθε 3 μήνες*	κάθε 12 μήνες
Δημόσιες υπηρεσίες	2 εβδομάδες	3 μήνες
Καταστήματα	έξω κάθε εβδομάδα	6 μήνες
	μέσα κάθε 2 εβδομάδες	
Καταστήματα (σε κεντρικές οδούς)	έξω καθημερινά μέσα	3 μήνες
	κάθε εβδομάδα	
Νοσοκομεία	3 μήνες	6 μήνες
Σχολεία	3-4 μήνες	12 μήνες
Ξενοδοχεία	2 εβδομάδες	3 μήνες
Εργοστάσια (εργασίες ακριβείας)	4 εβδομάδες	3 μήνες
Εργοστάσια (βαρείες εργασίες)	2 μήνες	6 μήνες
Κατοικίες	4-6 εβδομάδες	

*Τα ανοίγματα των ισογείων ορόφων πρέπει να καθαρίζονται συχνότερα

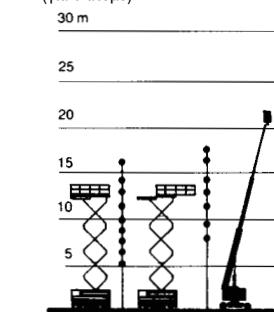
7 Συχνότητα καθαρισμού ανοιγμάτων

9 Παράλληλη μετάθεση του γερανού

10 Με 2 χωριστά ρυθμιζόμενους βραχίονες ανάρτησης

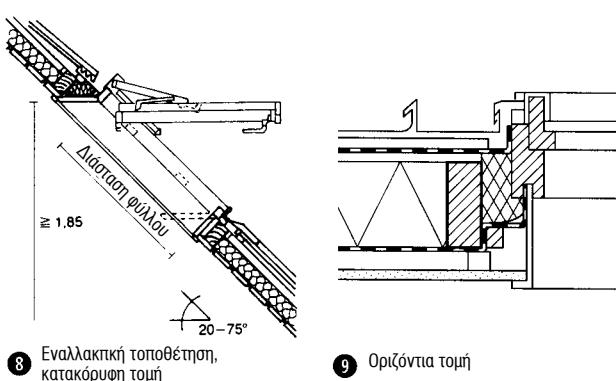
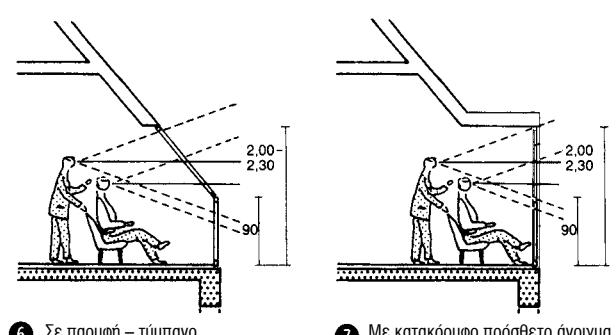
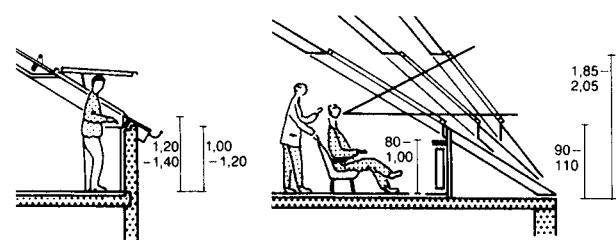
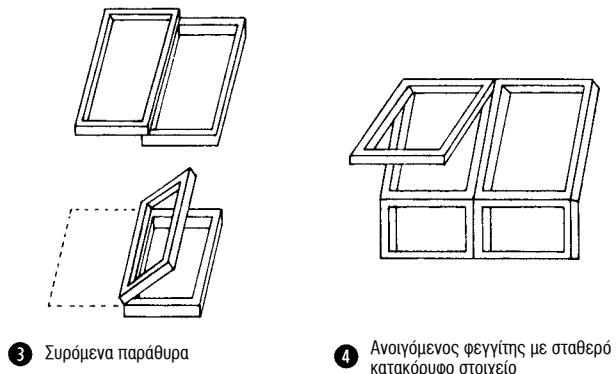
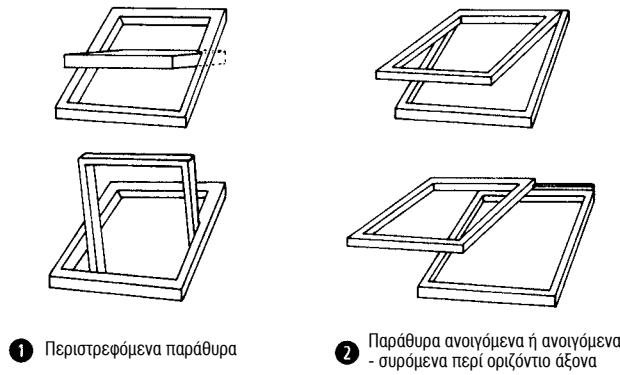

11 Εξώστες εργασίας

ΠΑΡΑΘΥΡΑ

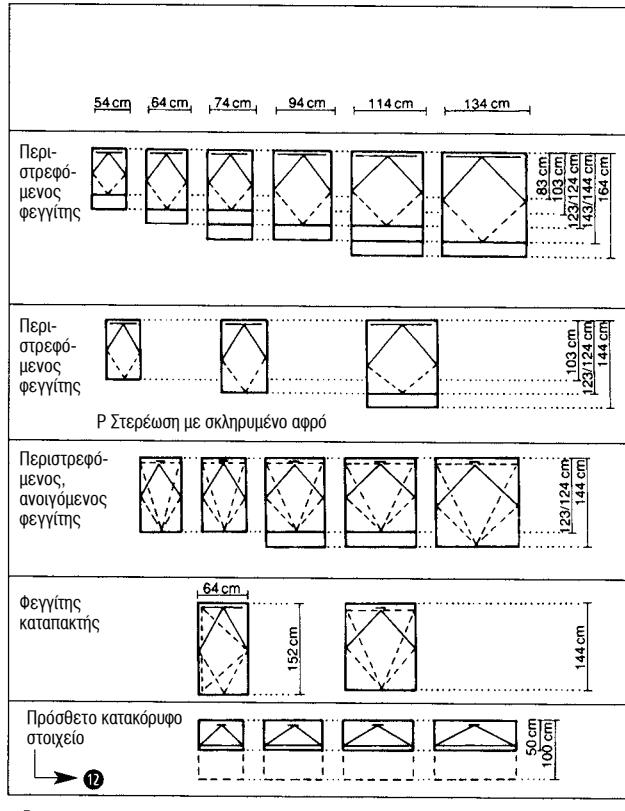
ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΣΕ ΚΕΚΛΙΜΕΝΕΣ ΣΤΕΓΕΣ (ΣΟΦΙΤΕΣ)

Δομικά στοιχεία

Κατά το σχεδιασμό του μεγέθους των ανοιγμάτων σημαντικό ρόλο παίζει η χρήση του χώρου και η επιδιωκόμενη ποιότητα κατοίκησης. Ο οικοδομικός κανονισμός απαιτεί για χώρους κατοικίας ελάχιστη επιφάνεια φωτισμού 1/8 της επιφάνειας του χώρου →**11**.

Μεγάλα παράθυρα με μεγάλες επιφάνειες υαλοπινάκων δίνουν ευχάριστη αίσθηση στους χώρους. Στους βοηθητικούς χώρους η επιφάνεια των ανοιγμάτων καθορίζεται από την απόσταση των αμειβόντων. Μεγάλα ανοιγμάτα σε καθημερινούς χώρους επιτυγχάνονται με την τοποθέτηση ενδιάμεσων δοκών και βοηθητικών αμειβόντων. Στις οξυκόρυφες στέγες απαιτούνται παράθυρα μικρότερου ύψους, στις μικρής κλίσης αντίθετα απαιτείται μεγαλύτερο μήκος παραθύρων. Τα ανοιγμάτα στις στέγες μπορούν να συνδυάζονται με τη χρησιμοποίηση κατάλληλων πλαισίων →**4**, έτσι ώστε να τοποθετούνται σε σειρά ή επάλληλα.

10 Μεγάλη ανοιγμάτων

Μέγεθος ανοιγμάτου	54/83	54/103	64/103	74/103	74/123	74/144	144/123	114/144	134/144
Επιφ. υαλοπισίων m ²	0,21	0,28	0,36	0,44	0,55	0,66	0,93	1,12	1,36
Μέγεθος χώρου m ²	2	2-3	3-4	4-5	6-7	9	11	13	

11 Υπολογισμός ανοιγμάτων σε σχέση με την επιφάνεια του χώρου

